UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg.
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
T5H 2M8
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $15.00
Поза Канадою — $20.00
Окреме число: 35 центів
Зміна адреси: 25 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

13 БЕРЕЗНЯ
Число № 11
Тижневик „УВ" виходить щочетверга в Едмонтоні.
РІК XLI VOL. XLI
MARCH 13, 1980.

БЛАЖЕННІШИЙ ПАТРІЯРХ ЙОСИФ НА АВДІЄНЦІЇ В ПАПИ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Бажаючи порушити важні справи Української Католицької Церкви, дня 7-ого лютого 1980 року, Святіший Отець Іван Павло II прийняв на приватній авдієнції Блаженнішого Патріярха Йосифа. Час і хвилина на таку авдієнцію були дозрілі і бажав її також сам Папа. Авдієнція тривала 35 хвилин і темою розмов були важні питання нашої Церкви. Під кінець авдієнції Блаженніший вручив Папі оправлений том свого листування з Римською Курією і Папою Павлом VI, від 1963 року, в справі Патріярхату, мапу України проф. В. Кубійовича, „Богословію" 1978, і працю проф. В. Щербаківського „Орнаментація української хати".

Рим, дня 10 лютого 1980.

За Патріяршу Канцелярію

о. д-р Іван Дацько
Секретар

Ізраїль має Біблійні гроші

Після довгих таємних приготувань ізраїльський парлямент проголосив впровадження нових грошей у Ізраїлі ,а саме „шекел". Про гріш шекел згадується вперше в Книзі Буття, де говориться, що Аврам купив у племені хеттитів за 400 шеклів срібра землю під цвинтар, де поховав свою дружину Сару. Гроби Сари та інших патріярхів є в сьогоднішному місті Хевроні. Над ними є будинок — мусулманська мошея.

За 10 теперішних ізраїльських фунтів власники дістануть одного шекела. То повинно дещо скріпити ізраїльську валюту. При виміні більших сум власники грошей мають бути зареєстровані. Якщо б хтось переводив якісь більші торговельні трансакції, то має їх протягом трьох місяців зголосити урядові.

Старі гроші — ізраїльські фунти — будуть в обігу ще через три місяці, заки їх усіх можна буде виміняти на нову валюту.

Ізраїльські гроші були друковані в великій таємниці в Голляндії. Один шекел має 10 ..шекелім", що рівняються 1/10 вартости одного шекела.

Виміна теперішньої ізраїльської валюти — ізраїльських фунтів — на шекелі не змінить в нічому вартости грошей, що їхня вартість і так невелика — 1 американський доляр рівняється прибл. 34-ом ізраїльським фунтам, а канадський 29-ом фунтам, — але уряд сподівається, що при виміні мешканці Ізраїлю мусять повитягати заховані від податку гроші й тепер уряд зможе стягнути належний податок.

Не звільняють американських закладників

„СТУДЕНТИ" В ТЕГЕРАНІ — КОМУНІСТИЧНІ АҐЕНТИ

Міжнародна комісія ОН, що просліджитувала надужиття влади за володіння шаха Паглеві та тортурування політичних в'язнів шаховою політичною поліцією САВАК, закінчила свої переслухання. В цілому комісія переслухала протягом 17 днів понад 140 кол. в'язнів та свідків тортур. Тим комісія закінчила першу частину свойого завдання. Другої частини, тобто зустрічі та розмов із держаними в будинку американської амбасади в Тегерані закладниками, комісія не могла виконати, бо мусулманський провідник Хомейні піддержав студентів, що захопили й сторожать американських закладників, й не дозволив на таку зустріч.

При справі дозволу на зустріч міжнародної комісії з закладниками виявилося, що в Ірані таки є двоєвластя. Іранський президент Бані Садр та міністер закордонних справ за підтвердженням революційної ради погодилися на те, щоби комісія стрінулася з закладниками. В тій справі президент та уряд видали були навіть відповідні зарядження й закладники мали бути переведені до іншого будинку й передані під нагляд революційної ради. Тому спротивилися студенти, що стережуть закладників й навіть загрожували, що загалом заберуться від закладників й залишать їх революційній раді. І президент і міністер закордонних справ з тим годилися й поставилися навіть дуже рішуче проти студентів. У останній хвилині вмішався в цю справу Хомейні, який піддержав студентів й заявив, що міжнародна комісія мала досліджувати провини шаха, а не мала ніякого відношення до закладників. Президент мусів покоритися волі Хомейні й відкликав свою згоду на зустріч членів міжнародного трибуналу з закладниками. Супроти того комісія заповіла, що вона не проголосить свого звіту, доки Іран не виповнить другої частини умови, тобто не дозволить на зустріч з закладниками, згл. їх не звільнить.

Дальша доля закладників буде залежати від іранського парляменту, до якого вибори щойно тепер відбуваються та який не збереться скорше, як у травні. Очевидно, що рішення нового іранського парляменту буде залежати від того, чи до парляменту буде вибраних більше приклонників поміркованого президента Бані Садра, чи фанатичних приклонників Хомейні. Бані Садр обіцює, що закладники будуть звільнені, як збереться новий парлямент, одначе може знову статися так, як сталося тепер, що всесильний Хомейні знову піддержить фанатичних студентів. Хомейні вже тепер видав заклик до іранців, щоб ішли масово до голосування та вибирали послів, які б „знівечили надії ворогів Ірану та гнобительського уряду США".

Вміжчасі англійська газета „Дейлі телеґраф" надрукувала звіт кол. американського шефа летунської розвідчої аґенції Дж. Кіґана, який подав дуже цікаві інформації про іранських студентів, що захопили американських дипльоматів і їх держать вже понад три місяці в будинку американської амбасади.

Згідно з інформаціями Кіґана, „студенти" біля будинку амбасади є частиною 1,000 совєтських аґентів, вишколених коштом 150 мільйонів долярів. Провідники цих аґентів є члени кол. іранської нелеґальної комуністичної партії Тудеґ, а гроші їм виплачував СССР через банки в Тегерані та Швайцарії. Інші комуністичні аґенти займаються підривною роботою між робітниками, що видобувають нафтову ропу, а ще інші підривають авторитет приблизно 1,000 мусулманських духовників („мулл-ів") по цілому Ірані.

Кіґан сказав, що він попереджував у відповідні чинники в США про організацію совєтських аґентів у Ірані, одначе американці не хотіли навіть чути про це.

Тимчасом шах Паглеві, якого видачі й далі домагаються іранські фанатики, знову важко захворів й мусить перейти важку операцію селезінки. Окруження шаха навіть не зверталося з проханням до президента Дж. Картера, щоби той дозволив на операцію в США але передали шаха до американського приватного шпиталю на Панамі.

Американські державні чинники досі не заняли ще ніякого становища до теперішного стану переговорів у справі звільнення закладників, але ждуть на дальший розвиток випадків, сподіваючися, що все закінчиться добре.

В Колюмбії без змін

В будинку домініканської амбасади в столиці Колюмбії Боготі ліві терористи й дальше держать захоплених у час бенкетів важніших дипльоматів. Між дипльоматами є амбасадори США, Ізраїля, Західної Німеччини, Голляндії та 12 інших амбасадорів згл. шаржедаферс, п'ять нижчих чужоземних дипльоматів, два урядники колюмбійського міністерства закордонних справ та точно неозначене число інших осіб.

Терористи, що називають себе групою М-19, — вимагають звільнення з тюрем у Колюмбії 331 замкнених членів комунізуючої та комуністичної партії, 50 мільйонів долярів, широку пропаґанду для їхньої групи в цілому євіті та вільний виїзд із країни. Уряд Колюмбії постійно переговорює з терористами, але, покищо, погодився випустити їх із Колюмбії до іншої країни, а про інші домагання не хоче й чути. Терористи не уступають від своїх домагань й захоплені дипльомати вже третий тиждень перебувають в будинку амбасади, непевні, яка буде їхня будучність.

► **В загальному** голосуванні мешканці Швайцарії відкинули пропозицію, щоби там відділити церкву від держави та здержати виплату допомог католицьким та євангелицьким реформованим школам.

Українські демонстрації під час Олімпіяди в Лейк Плесід

(УЦІС) — Подібно як на минулих зимових та літніх олімпійських іграх у Монреалі, Мюнхені та Інсбруці молодь Організацій Українського Визвольного Фронту розгорнула широку пропаґандивну та інформаційну акцію на III Зимовій Олімпіяді яка відбулася в лютому 1980 р. у містечку Лейк Плесід, північний стейт Ню-Йорк, США.

Впродовж шести днів, від 19 до 24 лютого члени СУМ, ТУСМ, ЛВУ та ООЧСУ з Канади й Америки прибували групами щоденно до Лейк Плесід, де проводили ряд акцій, головною метою яких була вимога бойкоту Літньої Олімпіяди в Москві, та поінформувати глядачів та спортсменів про колоніяльний стан і гноблення українського народу. Умови для переведення акцій не були сприятливі, бо транспорт і доступ до Лейк Плесід були суворо обмежені, а всюди приявні органи безпеки мали суворі інструкції не допускати до будьяких політичних акцій. Однак українцям вдалося перевести низку вдалих протестаційних акцій та розгорнути широку інформаційну кампанію.

20,000 ЛЕТЮЧОК

Близько 20,000 летючок

(закінчення на стор. 8 .)

ПЕРША ЖІНКА
спікером парляменту

Федеральний прем'єр П. Трюдо іменував міністра комунікації в попередньому кабінеті францужenку Джін Саве спікером федерального парляменту. Вона буде першою жінкою в історії, що займає це визначне становище. П-і Саве буде не лише проводити всіми сесіями парляменту, але їй підлягають теж всі 1,500 працівників-секретарок та помічників, що обслугують послів. Її платня включає, кромі посольської платні, ще 66,700 долярів різних додатків та державне мешкання в Оттаві.

Пані Саве була посолкою від 1972 р. й була увесь час в кабінеті прем'єра Трюда. Її чоловік Моріс був міністром в уряді Л. Пірсона в 1960 р.

В Канадському сенаті були вже дві сенаторки спікерами, але в парляменті п-і Саве є першим спікером.

Помер бл. п. М. Приходько

19-го лютого цього року помер в своєму домі в Ніяґара Фаллс, Онт. на 76-ому році життя письменник і публіцист, за фахом інженер, бл. п. Микола Приходько. Від 1934 р. він був викладачем у вищих школах Києва, на еміґрації в Німеччині був директором Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, а в Канаді займався публіцистикою. Його твір „Один із 15 мільйонів" був перекладений на всі важніші мови світу, включно з японською, також другий твір „Далекими дорогами" був перекладений на кільканадцять світових мов, а найновіший його твір „Гудбай Сибірія" щойно недавно появився. В своїх писаннях покійний зображував важке життя під совєтською кормигою.

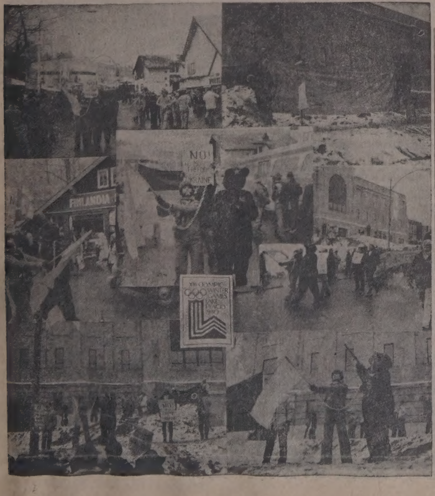

► **Федеральний банк для** розвитку бизнесів затвердив для албертців протягом 1979 р. 1,002 позички на загальну на загальну суму 65,620,000 дол.; при кінці 1979 р. 3,567 албертських бизнесів були винні цьому банкові 181,814,000 долярів.

► **Управа канадських** парків, що є власником багатьох будинків у Бенф, Джаспер та Ватертон Лейк, підвищила ціни за винайм у Бенф на 1,500%, в Джаспер на 850% і в Ватертон Лейк на 900%; наймачі будинків висилають протест до управи Парків.

► **Президент федеральної** партії суспільного кредиту Ф. Рой, який перепав недавно в федеральних виборах, заповів, що він буде кандидувати знову з додаткових федеральних виборах, що відбудуться 24-го березня в виборчій окрузі Фронтенак.

► **Федеральний міністер** фінансів МекІкен сказав, що він не може дати запевнення, що канадські чартерові банки не підвищать відсотків від позичок вслід за американськими банками.

► **Канадська летунська** лінія СіПіЕр закупила коштом 132 мільйони долярів два пасажирські літаки ДС-10-30 та запасові части для них, щоби подолати зростаючий рух канадських пасажирів.

► **Манітобський уряд** предклав Манітобській леґіслятурі до затвердження провінційний бюджет в сумі 2 мільярдів долярів, на 9.8% більше, як минулого року.

► **На протязі минулого** року арабські терористи перевели в Ізраїлі 329 терористичних нападів, у яких згинуло 21 осіб, а 379 було поранених; в багатьох випадках терористи послутувалися ізраїльською зброєю та вибуховими матеріялами, які вони закупили на чорному ринку в Ізраїлі.

► **Ізраїльський уряд** виміняв двох арабських терорис-

КОРОТКІ ВІСТІ

тів, яким і так уже кінчалася кара тюрми, за одну жидівську шпигунку, що її арабська

► **У зв'язку з 1500-річчям** міста Києва в пасажирських поїздах, що будуть прибувати до Києва, будуть передавати через голосники історію Києва та його досягнення, очевидно заправлені совєтським сосом.

терористична організація Фронт для визволення Палестини держала у в'язниці від 1974 р.

► **Японська валюта єн, що** ще 17 місяців тому була в відношенні до американського доляра найсильнішою у світі, наслідком інфляції та підвишки цін на нафтову ропу, стратила свою вартість до тої міри, що тепер США, Швайцарія та Західня Німеччина будуть піддержувати вартість єна позичками.

► **Дорадник до різних** фірм, який простудіював відносини в понад 400 фірмах у США Р. Бремсон, каже, що в кожній компанії є 10% бюрових працівників, які постійно спричиняють клопіт, 70% не може собі дати ради з авантурниками в бюрах, а 20% зовсім тим не переймається.

► **Міністер фінансів** Британської Колюмбії предклав Леґіслятурі до затвердження бюджет в сумі 6.2 мільярдів долярів, на 31.9% більше від минулорічного бюджету.

► **Американська компанія** Сатра корп. будує коштом 1.5 мільйона долярів фабрику виробництва запасних частин для совєтських авт „Лада", до яких часто не можна дістати частин; Сатра продає совєтські авта в Англії та Західній Німеччині, а тепер зачинає продавати теж у США.

► **Нафтова компанія Ессо** купила поблизу Колд Лейк, Алберта, 280 акрів землі для побудови житлових приміщень для робітників, що будуть працювати при будові 6 мільярдових споруд для видобування нафтової ропи з пісків Атабаски поблизу Колд Лейк.

► **Державне бюро** книговедення в США обчислило, що кошт виробництва атомних ракет, які можна буде вистрілювати з кожного місця та які можна в часі льоту спрямовувати до цілі, дійде до 60 мільярдів долярів; первісні обчислення подавали лише суму 30 мільярдів долярів .

► **Ісламська республіка** Іран заскаржила сестру шаха Паглеві Ашраф за три мільярди долярів, які їй мав дати шах з державних грошей; Ашраф живе в Ню Йорку.

► **Бразилію навістили** великі повені, в яких згинуло понад 50 осіб, а 270,000 осіб спинилося без даху над головою.

► **Протягом двох тижнів** Франція викинула другого совєтського дипломата, цим разом пресового атташе В. Фролова, за шпигунство.

► **З Азії повідомляють, що** В'єтнам приготовив на в'єтнамсько-китайському кордоні трійливий ґаз, який буде вживати, якщоб Китай знову напав на В'єтнам; трійливий ґаз доставив В'єтнамові СССР.

► **Американські рільничі** фахівці передбачують, що заборона продажу американського збіжжя СССР відіб'ється на СССР ще гірше в черговому році, бо цього року в СССР впало мало снігу, а до того були суворі вітри, які дуже пошкодили озимим засівам.

► **Новий юґославський** уряд, що урядує в часі хвороби президента Бр. Тіта, звернувся з проханням до держав Европейського ринку, щоби вони прийняли в члени теж Юґославію, яка сподівається, що тоді СССР не буде мати великої відваги посягати по Юґославію.

Юліянський календар
Григоріянський календар

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПОСТУ

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 314

Брати, Бог, давши обітницю Авраамові, тому, що не мав нікого вищого, котрим міг би поклястися, поклявся самим собою, кажучи: Справді я щедро поблагословлю тебе і дуже помножу твоє потомство. І так виждавши терпеливо, одержав обітницю.

Бо люди, клянуться вищим від себе, і кінцем уської їх суперечки для ствердження є клятва. Для того Бог, хотячи наслідками обітниці показати наглядніше незмінність своєї ради, додав клятву, щоб ми в двох незмінних речах, в котрих неможливо, щоб Бог обманював, мали найсильнішу потіху, ми, що прибігли приняти предложену надію, котру маємо наче якір для душі, безпечний і кріпкий, що входить аж у середину за завісу, куди увійшов як предтеча за нас Ісус, ставши первосвящеником повіки, за чином Мелхиседека.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 40

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав:

„Учителю, я привів до Тебе мого сина що має німого духа: і де схопить, рве його, і піниться він, скрегоче зубами і ціпеніє. Я говорив Твоїм учням, щоб прогнали його — та не змогли".

Він же, відповідаючи, каже йому: „О, роде невірний поки буду я з вами? Поки терпітиму вас? Приведіть його до мене".

І привели його до нього. А як тільки побачив його, зараз дух затряс ним і він, поваливщись на землю і качаючись, запінився.

І спитав батька його: „Від якого часу це йому сталося?" Той сказав: „Змалку. І часто кидало його в огонь і воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над нами".

Ісус же каже йому: „Коли можеш вірувати, то тому, хто вірує все можливе". І зараз закричавши батько дитини, сказав крізь сльози: ‚Вірую, Господи, поможи моєму невірству!"

Побачивши ж Ісус, що збігається народ, погрозив духові нечистому, кажучи йому: „Духу німий і глухий я тобі наказую: вийди з нього і більше не входь у нього". І закричав вельми піотряс його та й вийшов; і став неначе мертвий, так що багато хто казали, що він умер. Ісус же взявши його за руки, підняв його і він устав.

І як входив у дім, то учні його питали на самоті: „Чому ми не змогли вигнати його?" І сказав їм: „Цей рід нічим не можна вигнати як тільки молитвою і постом".

І вийшовши звідтіля, переходили через Галилею, і він не хотів, щоб хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: „Син чоловічий виданий буде в руки людям, і уб'ють його, і вбитий по трьох днях воскресне".

Богослужения: березень

о. Василіяни
16. — Скаро 10.30
23. — Лішор 10.30
25. — Стар 7.30 веч.
30. — Скаро 10.30

о. В. Волошин
3635 - 116 Ave.
Тел.: 477-7261
16. — Федора год. 11.15 рано
30. — Редвотер год. 11.15 р.

о. М. Ковальчик
12104 - 128 Ave.
Ph. 454-7218
26 березня — год. 8.00 ввечір Св. Великодня сповідь. Сорокоусти.
30. — 8.0 0рано — Квітня неділя.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta; Ph. 657-2345
16. — Спеден 9.30; Вильна 11.15
22. — Новий Київ 6-7 попол. сповідь
23. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10.30
29. — Ту Гилс 6-7 опол. сповідь
30. — Ту Гилс 10; Стрий 12.30 сповідь

о. Іван Макух
Box 58, Myrnam, Ph.: 366-3890
16. — Мирнам 9.30 рано Плейн Лейк 11.30 рано
22. — Ст. Пол — сповідь 3-5, 7-9 веч.
23. — Ст. Пол 9 рано Бонивіл 11 рано
25. — Мирнам 10 рано
29. — Бонивіл — сповідь 3-5, 7-9 веч.
30. — Айрон Рівер 10.30 рано Мирнам 7 веч.

Увага Мирнам й околиця: В днях 20, 21, 22 і 23 марта 1980 р. у Мирнам будуть відбуватися духовні науки.

Просимо наші сусідні парафії, як також людей доброї волі взяти в них участь, та скористати з голошених Божих правд.

Науки почнуться в четвер вечером в год. 7-мі. Закінчення реколекцій в неділю, в год 10 р. Торжественною Службою Божою.

Радо витатимемо Вас Всіх.

о. парох

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
16. — Равнд Гіл 10.30
23. — Равнд Гіл 9.00 Кемроз 11.15
30. — Кемроз 9.00 Равнд Гіл 11.15

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree; Ph. 592-3904
16. — Іннісфрі місто 10.30 Іннісфрі 10 ренч 12.00
23. — Левой 10.30
29. — Іннісфрі 11 ренч Сповідь від 6-8 вечером
30. — Іннісфрі 11 ренч 10.30

о. І. Черкавський
Box 141 Derwent; Ph. 741-3734
16. — Дервент 8.30 Верміліон 11.00 В. Сповідь
23. — Дервент 8.30 Нортерн Велі 10.30 В. Сповідь
30. — Дервент 10.30 В. Сповідь

о. Ол. Захаріясевич
Box 215 Holden; Ph. 688-3832
16. — Голден год. 8.30 чит. св. Літ., Голден-фарми год. 10 ранком — Вел. Сповідь, а згодом спів. св. Літ.
22. — Голден год. 4 попол. — Вел. Сповідь.
23. — Голден год. 10 Вел. Сповідь, згодом спів. св. Л.
25. — Благовіщення — Голден год. 8.30 чит. св. Літ. Дейзленд год. 10.30 спів. св. Літ.
30. — Голден год. 10.30 спів. св. Літ. Перед св. Літ. свячення лози.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах

Найкращий матеріял, гарантоване виконання. Знижка на 15% - 30% від нормальних цін.

Скора доства до всіх місцевостей Алберта.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD.

12325 - 97 Street, Edmonton Tel.: 477-2333
3003 Centre Street N., Calgary Tel.: 277-4888

НОРМИ ХРИСТОВОГО ЦАРСТВА

о. Методій Ничка ЧСВВ

Чого людина найбільше потребує і хоче це певних, нехитких, ясних основ та вказівок для свого життя й поступування. Це вже спостерігаємо в малих дітей, які постійно розпитують: що і як їм робити.

Та сучасна людина серед своїх вигод і достатків якраз позбавлена таких певних, нехитких, принципів. Сьогодні в світі все захитане. Авторитет батьків, виховників, учителів, духовних і світських чинників терпить велику ущербку. Досі хоч на релігійному полі та моральному була якась стійкість, певність, тверда основа. Та тепер і вірні багатьох громад утратили цю певність. А за тим втратили й спокій та радість життя. Нічого бо так не дошкулює людському серцю, як непевність!

Вибуялий релятивізм, який загніздився й в церковних кругах, грозить сьогодні руїною християнської, здорової моралі...

Тому ми в цих наших рядках стараємося подавати певні, стійкі основи нашого життя та поступування.

Такими незмінними й непохитними основами для нас це Боже Об'явлення й наука Церкви. Підкреслюємо **навчання Церкви,** а не одного-другого богослова більше, чи менше знаного.

Минулого разу ми заторкнули Нагірну Проповідь Христа, як основу Його Божого Царства на землі. Ми вглянули в обставини тієї проповіді. Ми бачили оригінальність її. Ми зрозуміли, що учасниками Христових блаженств можемо бути й ми. Христос дав нам запрошення. Відповідь на запрошення лежить за нами й нашою свобідною волею. Перед нами дві можливості: або увійдемо ми вузькою брамою до Божого Царства, або не увійдемо загалом.

Ввявши практично події з нашого життя, то побачимо, що Христові слова сповняються. Наприклад, багатство, посідання не приносить спокою, не дає щастя. Посідання тільки розбуджує апетит людини. Хто більше має, більше бажає. Багатство це тільки життєва примана, лакомий кусок, гарний і милий на вид, але ним людина не насититься ніколи. Вже народня мудрість це збагнула й взяла в таку приповідку: „для декого пів світу замало, а цілий світ забагато". Півсвітом не вдоволиться, а журиться тим, що цілого світу не може посісти...

Спокій людини у вдоволенні тим, що вона має. І сказав Христос: „Щасливі убогі духом". Себто такі, що своєї душі не віддають маєткові, грошеві. Вони вільні. Вони працюють, щадять, доробляються. Але вони не прив'язуються до набутого. Вони панами гроша, а не гріш паном їх...

* * *

Поглянемо сьогодні, який Христос щирий. Він правди не завиває у паперці. Правда цього не потребує. Правда й добро самі собою мають полонити людський розум і волю. Треба тільки ту правду й добро добре й щиро представити їм.

Христос розв'язує питання, чому многі люди є нерелігійні, безвірки. Він каже: „багато покликаних, але мало вибраних. Вузька дорога й брама до неба й мало нею входять. Старайтеся іти вузькою ророгою вашого життя".

Св. Матей у тексті нагірної проповіді каже такі Христові слова: „ніхто не може двом панам служити, бо, або одного зневажить, а другого буде любити, або триматися буде одного, а того знехтує". Щоб нам ясніше було, яких то панів має Христос на думці, Він кінчить: „не можете служити Богові — і мамоні".

Ось брама до Царства Божого тут на землі. Хто хоче служити Богові, не може служити водночас мамоні.

Почувши такі слова Христа, в нас здригається душа. Бо кожен із нас має і вживає тієї мамони. Один більше, другий менше. Без неї людина не може жити. Та звернім увагу, що Христос не сказав: „уживати мамони", користуватися нею, але „служити її". Служити комусь означає бути залежним від нього, бути керованим ним. Словом, не бути собою, не бути пано себе. Тільки Богові маємо служити бзезастережно. Він найвище наше добро. Тієї служби Богові не зможемо злучити з службою мамоні, грошеві. Гріш у наших руках має бути засобом життя гідного нашому стані, а не сам у собі ціллю. Гріш має нам служити, щоб ми влаштували добре свою господарку, хату, вивінували своїх дітей, навіть видали їх на заслужений відпочинок, чи розривку. Та не забуваймо, що тим грошем ми маємо послужити також нашому ближньому в потребі. Тим грошем маємо піддержати існування нашої Церкви, товариств. Якщо наші громади мали б таких свідомих та думаючих членів, наші інституції, преса, радіо, товариства стояли б куди краще...

Та не думаймо, що хто служить мамоні, б'є поклони грошеві ,той є щасливіший. Так воно не є! Ось спочатку така людина, опанована жадобою гроша скупить жінці, скупить дітям — вже не згадую за інших, — щоб тільки насклатати до тисячки. Вже тисячка одна, друга, третя... Тепер приходить інша проблема: шкода її розбивати. І так гріш став сам для себе ціллю. А той, що набував його тяжкою працею, стає невільником того гроша. Він шкодує сам собі. І так той гріш тиснеться, поки є сила в руках... Бувають і такі, що вмирають із голоду, а після смерти знаходять великі суми грошей. Прийшла смерть і помер невільник, слуга мамони. Мамону скоро розтратять спадкоємці, або добру частину заберуть адвокати й держава...

Сумне життя і тяжке невільника мамони та ще сумніший для нього кінець. Буває, що такий скупець каже собі: „душе маєш багато, їж, пий, веселися", та тоді вже й їсти не хочеться. Кому буде те, що ти наготовив?!"

Це говорю не, щоб кому докоряти. Ми тішимося, як бачимо, що нашим людям добре ведеться. Нам тільки жалко, як ті наші люди засклепають своє серце й погружують його в мамоні. Бо ми знаємо, що там серце не знайде спокою, ні щастя. Ми раді б, щоб наші люди вміли вживати добр якими їх Бог поблагословив на благо для своєї родини, але також і на добро для нашого загалу, бо в тому є реальна християнська любов!

Як вислід сказаного, наведемо ще Христову раду для нас: „не збирайте собі скарбів на землі, де міль і хробацтво нівечить, і де підкопують злодії і викрадають. Збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ані хробацтво не нівечить і де злодії не пробивають стін і не викрадають". І кінчить Христос великою правдою: „Бо де твій скарб, там і буде твоє серце!"

Де скарб ваш, там і серця ваші!

* * *

Дуже яскраво Христос дає засаду взаїмного відношення християн. Він бере за основу Старий Завіт, але підносить свою заповідь вище. Ось слухаймо: „Ви чули, що було сказано давнім: не вбивай, і коли хтось уб'є, хай підпаде судові. А я вам кажу, що кожен, хто гнівається на брата свого, підпадає судові... хто скаже: дурень, підпаде під вогонь пекельний".

Примирення з ближнім по слову Христа це передумовина нашої служби Богові. Не сповнивши тієї умовини наша жертва Богові не буде мила. Він не прийме її. Слухаймо: „Якщо приносиш свій дар і там собі нагадаєш, що твій брат має щось на тебе, зостав перед жертовником свій дар, піди, помирися передше з твоїм братом і тоді прийдеш і принесеш свій дар".

Ось, як пластично змалював Христос: „зостав свій дар, піди й перше помирися". Ідім й ми та мирімся!

Жорстокий ,безсердечний і мстивий був нарід за часів Мосея. Панувало право пімсти. Були випадки, що цілі роди винищувалися взаїмно. Тому Мойсей у своєму законі поставив границю такої пімсти. Він дозволив „око за око, а зуб за зуба". Бо розлючений ізраїльтянин готовий був за одно око вибити обидва, а за одного зуба вибити цілу щоку. Тому й ці слова Ст. Завіту треба розуміти не, як наказ, але, як обмеження. Вже закон Мойсея, як бачимо, дещо обмежив людську жорстокість. Та прийшов Месія, Христос, і цей Закон підніс вище. „Ви чули — каже Христос — око за око, зуб за зуб. А я вам кажу не противтеся злу. Хто вдарить тебе в праву щоку, настав йому ліву... хто хоче взяти тобі одежу, дай йому й плащ... дай тому, хто в тебе просить".

Дуже неясне було поняття в старинних: хто такий ближній. А ворожнеча була така глибока й загальна, що Мойсей вже дозволив: ненавидь свого ворога, але люби ближнього твого. Прийшов Христос і каже: „Я вам кажу: любіть ворогів ваших і моліться за тих, що вас переслідують і таким чином станете дітьми Отця Вашого, який велить свому сонцю сходити на добрих і злих, посилає дощ на добрих і неправедних. Бо коли ви любите тих, що вас люблять, то яка вам за це нагорода? Хіба не так само роблять грішники й погани?! Коли вітаєте ваших братів, що над звичайного чините, чи і погани того не роблять?!"

Бачимо з того ясно, що мусить бути різниця в поведінці визнавців Христа й тих, що не визнають його. Визнавці Христа мають бути ліпші! По тому мають пізнавати християн, що поміж ними більше згоди, любови, прощення, пошани старших, пошани батьків, більше милосердя та взаїмної помочі.

Якщо цього немає, суть християнства вивітрює і витікає. Залишається тільки зовнішність пуста й порожня.

Закінчимо своє слово: вглибімся в засади Христові, а побачимо, яким добром вони для нашої спільноти. Будьмо добрі, милосерні для всіх, а тоді заслужимо собі на найкращу назву й титул **Дитини Божої!**

Свята Місія у Скаро

У днях 17, 18 і 19 березня о годині 7.30 вечора будуть місійні науки. Проповідувати будуть: о. Методій Ничка ЧСВВ по-українськи й о. Степан Хміляр ЧСВВ по-англійськи. Запрошуємо вірних Скаро й околиці.

о. Сильвестер Кужіль ЧСВВ
(парох)

Свята Місія В Смокі Лейк

В днях 24, 25 і 26 березня відбудеться св. місія в Смокі Лейк. Проповідувати буде о. Методій Ничка ЧСВВ.

На місію запрошуємо вірних зі Смокі Лейк та околиці.

о. Пилип Шиндюк,
(душпастир)

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

16 березня, неділя 4 Посту. Євтропія

23 березня, неділя 5 Посту. Кондрата

30 березня, неділя Квітна. Олексія

Григоріянський календар:

16 березня, неділя 4 Посту. Савина

23 березня, неділя 5 Посту. Никона

25 березня, вівторок **Благовіщ. Пресв. Богород.**

30 березня, неділя Квітна. Івана ліст.

ЧАЙНА ГОСТИНА НА ПОШАНУ ПРЕОСВЯЩЕННИХ ВЛАДИК

ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ КИР НІЛА І КИР ДИМИТРІЯ

У Вербну неділю, 30-ого березня відбудеться традиційне прийняття пополудні від 2 — 4.30 у Домі Української Молоді при 9615 - 153 авеню.

Господинями будуть членки відділу Покрова Пресвятої Богородиці (Беверлі). Їм помагатимуть делеговані членки всіх едмонтонських відділів. Чай наливатимуть активні сеньйорки ЛУКЖК. Заплановані виставки: дитячої літератури, писанок п-ні Ю. Воловик і кераміки п-ні О. Манастирської. Запрошується українське громадянство міста Едмонтону та околиці.

Л. Вацке

19-ий Єпархіяльний З'їзд ЛУКЖК Едмонтонської Єпархії

(Закінчення)

Кінчаючи ділові сесії у п'ятницю, 9-го листопада, п-ні Малко, що переводила пополудневу частину, подякувала п-ні А. Сірман за дарування течок на з'їздові папери та проголосила, що нагороду при дверях (даровану К-Март, Аботсфілд Мол) виграла п-ні Заяць з Дервенту. Слідувала спільна фотографія усіх учасниць з'їзду враз із їхніми духовними асистентами. Вечором ще була спільна товариська зустріч ЛУКЖК, УКЮ і БУК-у при чарці вина і закусці.

Другий день з'їзду почався ранком Богослужбою у катедральному храмі св. свящ. Йосафата. Усі делегати брали участь. Сніданком гостив ІІ-ий відділ Доброї Волі при цьому-ж храмі.

Біля 10-ої год. усі повернулись до готелю Мек-доналд, щоби поспішати з наміченою програмою. До президіяльного столу були прошені: Преосвященний Димитрій, Сестра Служебниця Боніфатія Слобода, п-ні Йосифа Кулеба, п-ні Ірина Варениця, о. радник В. Волошин, Сестра Вірджінія Пришляк і секретарка з'їзду п-ні Анна Прокоп. Передполудневою сесією проводила п-ні І. Варениця, яка попросила до слова Преосвященного Димитрія. Темою доповіді був „Апостолят мирян" (друкується у журналі „Наша Дорога"). Теж і слідуюча доповідь, яку виголосила Сестра Боніфатія, дуже зацікавила слухачів. Тема — „Катехизація". Сестра Вірджінія говорила про „Навчання релігії". Усі заслухані доповіді були дуже цінні, повні порад для дбаючих про християнське виховання стурбованих батьків. П-ні Варениця подякувала за дуже цікаві, добре опрацьовані реферати, які викликали довшу дискусію.

Пообідна сесія почалася входом президії, що цим разом складалася з: о. радника В. Волошина, п-ні Кулеби, п-ні Слободи, Сестри Боніфатії, п-ні Прокоп і п-ні Буртняк, яка була прошена на предсідницю цієї сесії. Після привітання делегаток і гостей п-ні Буртняк звернула увагу, що саме цього року минає 35 років від заснування ЛУКЖК, бо ще у 1943 р. оформилася перша екзекутива. П-ні Неля Войтків була одною з тих, що Лігу організували і теж першою головою (Єпархіяльної) управи, яка в той час називалася Провінційною управою. Дуже зворушливим жестом було врочисте вшанування отсих перших членок Провінційної управи, що по черзі підступали до президіяльного стола по заслужене признання у формі пам'яткового щитика і ґратуляцій від пп. Малко і Кулеби. Першою була покликана сеньйорка і досі активна п-ні Неля Войтків. Вона була першою головою Провінційної управи (1943), першою Єпархіяльною головою — (1949), головою Крайової управи (1953-1955) і дотепер активна в рядах ЛУКЖК й управі. Другою вшанованою була п-ні Марія Сосяк перша голова відділу Ламонт (1944), слідувала п-ні Марія Козяк (мати нашого молодого міністра Ю. Козяка), вона була членом контрольної комісії у першій управі. П-ні Анна Івасюк, скарбничка, п-ні Ірина Фербей — член екзекутиви, п-ні Дарія Вайтків — член екзекутиви, п-ні Анна Ґлуґаш — перша членка відділу Ламонт, п-ні Йосифа Старко — скарбничка першої Провінційної управи, п-ні Анна Шунь — зв'язкова першої Всеканадської управи. Приявні на залі привітали вшанованих зі щирим ентузіязмом і навіть зворушенням, бо не хто інший як вони поклали угольний камінь під могутню в наш час жіночу організацію українок-католичок.

Пані Буртняк говорила про стадії розвою організації, згадала, що від початків по сьогодні були ще й інші жінки, що причинилися не одною цеголкою до спільної будови, а це: пп. Юлія Коренда, Анна Приймa, Геня Савка, Ірина Павликовська, Марія Демчук, Анна Буртняк, Антонія Кучер, Олена Росляк, Катерина Петецька. Окремо відмітила п-ню Олену Грабар, що секретарювала в Єпархії безперервно одинадцять років.

Опісля п-ні Петецька, яка очолювала резолюційний комітет (пп. Малко, Варениця, Поломарк, Шунь й о. Волошин (відчитала привіти з'їзду, і подала ухвалені резолюції. (Були друковані в „Укр. Вістях"). Була дискусія і доповнення на пропозицію о. Нички.

Номінаційна комісія: Е. Сірман, А. Мельник, А. Прокоп, К. Паранич і Н. Яніцка узгіднили нову управу на 1979-1981 рр. Пропоновану листу подала п-ні Е. Сірман. Було ще доповнення зі залі зроблене п-нею О. Саварин, а це додати п-ню Лесю Думку до організаційного комітету. Пані М. Нецик подякувала уступаючій управі за пророблену працю, зокрема дякувала п-ні Кулебі за її енергію і посвяту. При цій нагоді вручено п-ні Кулебі ікону Богоматері, що є переходовою та яку уфундували о. крилошанин і п-ні Дядьо. П-ні Кулеба була зворушена висловом пошани до її особи і сердечно усім дякувала.

Запрошеним доповідачем був д-р Грін. Його цікава доповідь буде друкована в журналі „Наша Дорога", як також промова голови п-ні Л. Слободи, виголошена вечором цього-ж дня на бенкеті, яким закінчився цей добре підготований 19-ий з'їзд ЛУКЖК.

Подала на підставі англомовного протоколу

Лариса Вацке,
пресова референтка
Єпархіяльної управи

СПИСОК Ч. 2.
жертводавців на будову пам'ятника піонерам на Українському Селі „Спадщина"

250 дол.: Геритидж Траст;

200 дол.: Архиєпископ Борис;

по 100 дол.: Владика Ніл, Ґ. Конвей;

по 50 дол.: Н. Олійник, Л. Рошко;

по 25 дол.: Я. Лотоцький, М. Базюк, М. Татчин, І. Федорків;

по 20 дол.: Р. Політило (Веґревил), М. Г. Томин (Веґревил).

Комітет будови щиро дякує всім жертводавцям і просить про дальші пожертви.

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

З ДІЯЛЬНОСТИ ФІЛІЇ УНО ТА Б. О. В ЕДМОНТОНІ

(Враження з загальних зборів)

(Я.Є.) Як ми вже подали в „УВ", 10-го лютого цього року відбулися фінальні загальні збори філії УНО та Братніх Організацій в Едмонтоні з звичайною програмою. Збори рамі проводив з притаманною йому енергією й рішучістю д-р М. Суховерський. Вислід успішної праці насвітли звіти членів уступаючої управи та голов Б.О.

За діяльність ОУК звітувала п-і Люба Куць. Організація нараховує 30 членкинь у великій більшости дуже діяльних. Праця розвивалася в двох напрямках: внутрішньому та зовнішньому. Внутрішній то інформативні сходини членства, заселдання управи та курси вишивання, які проводять п-і Люба Куць та пані Ляриса Ващук. Зовнішній напрямок то співпраця з іншими організаціями Едмонтону, що виявилася в українській зустрічі з організаційною референтською СФУЖО — панею Аннюю Баран та в улаштуванні імпрез для придбання фондів для організації, як това ристські забави в суботу, весняний та осінній чайок для товариської зустрічі, Великодний базар, продажі печива та великий осінній „ярмарок". Найбільш успішним був осінній чайок 21-го жовтня 1979 р., поєднаний з виставкою та продажем образів та великий осінний „ярмарок", що три дні — 29-го листопада, 1-го і 2-го грудня й дав великий моральний та матеріяльний успіх.

Обі ці великі вдатні імпрези були влаштовані з нагоди Різдвяних свят Катрусі Стефанюк, що й доклала найбільше старань та праці, а невідступним й повсякчасним був її чоловік. Запорукою загального успіху є повна особистої посвяти праця всіх членок та помічників управи та членів Управи СУ та філії УНО. Виявом успіху були і грошові пожертви, як сума $350 на Золотий Хрест, $500 на видання історії ОУК, $2,250 для філії УНО та менші суми на Осередок культури в Вінніпегу та на журнал „Жіночий Світ".

Голова Української Стрілецької Громади п. Василь Білик сказав на вступі, що так управа, як і члени УСГ, були в своїй праці дуже активні та вірні принципам філії УНО та інших Б.О. Заходом УСГ відбули ся 2 традиційні концерти, а саме 1-го січня в день народження сл. п. Голоного Отамана Симона Петлюри та 30-го, що заснували ОУН під проводом сл. п. полковника Євгена Коновальця. Оба ці концерти зорганізувала та підготовив освітньо-культурний референт філії УНО проф. С. Грох.

Кромі цих святкових концертів відбулося також декілька інших імпрез, як от: 3-го листопада ПУН бл. п. д-ра Дениса Квітковського, після якої відбувся помиїнальний обід, на якому виголошено доповідь про життя і працю покійного д-ра Д. Квітковського д-р М. Суховерський. В панахиді взяли участь всі братрами теж представники інших комбатантських організацій.

Представники УСГ брали також участь в прадрамах в святкуваних інших комбатантських організацій.

Кромі вищезгаданих імпрез управа УСГ влаштувала суботні товариські забави для придбання фінансових засобів, які заохочували дуже успішним Маланчиним вечором. П. В. Білик ще також зв'язковим Комітету Українського Визвольного Фронту, якого членами на Едмонтон є мгр. М. Наконечний та п. п. М. Ріпць. В минулому, 1979 р. вони прибрали суму 1,265.54 дол. в цілости переслали до Світа Героїв, присвячене двом річницям, а саме 100-річчю з дня народження сл. п. Голоного Отамана Семона Петлюри та 50-річчю заснування ОУН під проводом сл. п. полковника Євгена Коновальця. Оба ці концерти зорганізувала та підготовив освітньо-культурний референт філії УНО проф. С. Грох.

П. Теодор Войтів, як фінансовий секретар, дав дуже докладний, фахово приготовлений звіт, що дав образ здорової господарки та доброго здового стану Касової книги, які п. Т. Войтів запровадив і взірцево провадить, відзеркалюють у детайлях всі фінансові операції. Організація та взаємодіяність з усіх своїх фінансових зобов'язань з майно є без заборгованости. Готівка є улоковання в українських фінансових установах як Українська Кредитівка та Траст Компанія Гериттідж.

Про стан бібліотеки звітував п. Володимир Кость. Бібліотека є упорядкована і він, на спілку з вик. Мазурком, перепроваджує каталогізування та оцінку книжок. Більшість книжок то вже рідкісні видання й повинні належати до музейного архіву. Бібліотека значно виросла майже два тисячі книжок.

Дуже обширний був звіт культурно-освітнього референта проф. С. Греха. Можна сказати, що ніяка культурно-освітня імпреза не відбувався без нього. Він ці імпрези організував, брав у них особисту участь і своєю невсипущою працею дав вагому долю до загального успіхові. Говорячи про подальші імпрези, він подав програму кожної з них та згадав імена виконавців та їхніх організаторів. Про всі імпрези були вже друковані допиві в нашому часописі „Українські Вісті" але треба їх згадати, бодай вимовити їх. А саме: Дня літературний вечір — старинний з заходом мгр-а Ю. Стефаника, Свято Петлюри й Коновальця — заходами УСГ, Листопадовий концерт з рамени УСГ та серія концертів „Гериттідж", які організує, проводить та ними турбується п. Р. Осташевський.

Зважившии факт, що проф. Ст. Грох є ще дальшим членом Українського Музичного Товариства, якого „Дніпро", директором Курсів Українознавства, членом Провінційної Шкільної Ради і членом відділу КУК, тобто людиною гляділи на його невсипучу працю.

Пані Люба Куць, замість неприбулого й хоробля Ми рослава, доповнила те й звіт інформаціями про тяцівальний ансамбль „Черемошки" та школу українських народних танців. Ансамбль „Черемошки" об'єднує 92 танцюристів, а школа танців має понад 300 учнів. Про „Школу українських танців вже були дуже обширні звідомлення.

Запорукою успіху діяльности та здорового фінансового стану філії УНО є невсипуща праця та невичерпна енергія її господарки і заступника голови п. Осипа Вишнівця. Він турбується і дбає прямо про все, що є зв'язане з філією УНО, включно з тим, щоби вчасно друкувалися всі ті дописи, що появлялися в пресі. Він здобуває фінансові й матеріяльні засоби, що зможливлює виконання всіх тих задач організаторів. Про всі ці імпрези він складає фінансові організаційні звіти. Велику його підпорою є його дружина пані Нуся, що також дуже цікавиться й у всіх імпрезах бере участь.

Присутні численні учасники цих загальних зборів почули ще звіт інж. Васяля Кундя, що від кількох років є головою відділу Ради КУК, але то вже не належить стисло до діяльности філії УНО, що є лише частиною її складових організацій відділу КУК.

Образ діяльности філії УНО завершив своїм звітом голова філії УНО мгр. Михайло Наконечний. На самому вступі він сказав, що успіх минулого року треба завдячувати праці членів управи, за що він їм склав щиру подяку. Його головне завдання було координувати працю внутрі та ретранслювати на зовні. Після цього звіту він з'явився до слова дискусія, яку він провадив председник д-р М. Суховерський.

Після дискусії та уділення абсолюторії вибрано нову управу на 1980 рік, про що ми вже давніше повідомили.

Глядячи з заду на успіх одної нарічної праці одної організації в мозаїці українського

Семінар хорових диригентів

В липні 1979 року відбувся в Едмонтоні дуже успішний Семінар хорових диригентів. Цей семінар був організований Українським Музичним Товариством Альберти. В ньому взяло участь 32 курсантів, багато з них приїхали з поза Едмонтону, (Вікторія, Калгарі, Оттава, Детройт, Мавмі, Сан Франціско, Ля Меса). На домагання багатьох музикуючих курсантів, товариство плянує влаштувати щось року ще один диригентський семінар.

Семінар хорових диригентів відбувався від 16-го серпня (п'ятниця) до 26-го серпня (п'ятниця) в приміщенні Українського Інституту Св. Івана. Перевести цей семінар запрошено маестра Володимира Колесника, і на співпрацівника запрошено проф. Сергія Яремченка. Цей семінар складався з поділений на групу початковців і на групу завзятих диригентів як теж вільних співаків, які бажали кваліфікувати різними музичними темами. В додатку плянуються теми пов'язані з церковною музикою і з репертуаром для дитячих хорів. Для тих, які прибудуть з поза Едмонтону є зарезервовані кімнати у приміщенні Українського Культурного Інституту Св. Івана.

Про більші інформації прошу звертатися на слідуючу адресу:

Ukrainian Choral Conductors Seminar
11451 - 111A Avenue
Edmonto, Alberta T5G 0E9

або телефонувати: 452-4929 або 454-8343.

Короткі вістки

► **Папа Павло II прийняв** на приватній авдієнції президента Тампані ЗО. Нерепе. що є католиком; то був перша приватна авдієнція від початку лютого, коли Папа зразу із тисячами італійців говорив інфлюенцою.

► **В Гамбургу помер на 67-му році життя кол. головний** послугач Гітлера Ґ. Лінге. що був у ступені майора СС й командував усіми послугачами Гітлера; більшевики забрали його в полон в 1945 р. і звільнили пізніше 1955 р.; Лінге сказав, що по самовбивстві Гітлера він відтягнув зрупа Гітлера на бік, обілляв його бензином й підпалив.

► **Німецькі археологи з ЗУ** разю в Гільдесгайм відкопали в Єгипті старинне 3000-річне місто, в якому єгипетський фараон Рамзес II мав держати військових невільників, їх яких пізніше Мойсей вивів з Єгипту до обіцяної землі.

► **До Канади вже прибуло** понад 10,000 в'єтнамських утікачів, що перебували в не рекордових таборах в Таїланді.

80-річчя Антоненка-Давидовича з участю Н. Світличної

(Ю.К.) Провінційна Рада КУК і Об'єднання Українських Письменників „Слово" повідомляють, що 80-річчя Бориса Антоненка-Давидовича з участю Надії Світличної буде відзначене концертом у неділю, 20 квітня ц.р., в год. 2.30 пп., в залі Авдиторії Св. Івана при вул. 10611 - 110 Авеню, Едмонтон.

В тій самій залі в суботу, 19 квітня ц.р., в год. 7-ій вечора, відбудеться бенкет з приводу приїзду Надії Світличної. Бажучі дістати по обідна свята будуть подані у „Українських Вістях" і проголошені в наших церквах у своєму часі.

ЩО, ДЕ І КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 16-го березня: год. 3.00 пополудні на радіостанції СІКеПівЯ радіо програма ЛУКЖК — промовить д-р М .Кейван.

* * *

Неділя, 23 березня: старанням Марійської дружини відділ ЛУКЖК парафії св. Юрія Побідоносця — передвеликодній базар, полученій з продажем великодного печива, писанок і вишивок. Початок о год. 2.30 пополудні в залі УНД-ому, 9620 - 109 авеню.

Імпреза полученна з чайним прийняттям.

* * *

Неділя, 23-го березня: год. 4.00 пополудні сходини сутки книголюбів в домі ві-ні Олі Манастирської, 10953 - 122 вулиця.

Едвард Іваньо виступить в Едмонтоні

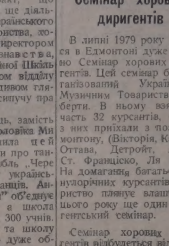

Тенор, соліст театрів на Бродвею і Ню-Йорку і Стратфорд, Онтаріо, Едвард Іваньо, виступить в Едмонтоні із самостійним концертом.

Виступ Іваньа є третім концертом у серії концертів Української Мистецької Гериттідж 79/80, що її влаштовує едмонтонське УНО при допомозі Гериттідж Траст Компанії і Міністерства Культури Альбертського Уряду.

Уроженець Вінніпегу, Едвард, син українських батьків, після студіювань спів в Манітобському університеті, продовжував студії в Англії, де через шість років виступав у Англійській Оперній Компанії та у Великій Національній Опері. Із тими операми він перейхав майже цілу Европу.

Із 1969 року Едвард виступає на цьому континенті, а головно на Бродвею і Ню-Йорку у багатьох оперетах (мюзіках) із славними американськими артистами. Він також виступав у Стратфорді, Онтаріо на Шекспірівських фестивалях. Едвард часто виступає як гість-артист на телевізійних програм СІБСІ.

Відзначаючи спеціяльну любов до української музики, співає Іваньо накрутив платівку українських пісень „Дарую пісню цю".

Український громаді він знайомий з виступів на українських імпрезах, як от недавно він співав на святі Державности в Торонто, а кілька років тому він виступав в Едмонтоні на концертах „Черемошу".

В Едмонтоні зможемо почути Едарда Іваньа в самостійному концерті 23 березня ц.р. о год. 8-ій вечора в концертовій залі студенток коп. при Альбертському Університеті. Йому акомпаніюватиме буде Петро Косик відомий бандурист. Едвард Іваньо і Петро Косик будуть виконувати твори українських та світових композиторів.

КОНТАКТ CABLE 10 QCTV

ВАЛЕНТИН МОРОЗ БУДЕ НА КОНТАКТІ

Перебуваючи в Едмонтоні, Валентин Мороз погодився на одногодинну розмову, що її зфільмовано для української телевізійної програми КОНТАКТ. У розмові візьме участь: Юрій Стефаник, голова товариства письменників „Слово", Роман Петрівщин „шуховий професор Канадського Інституту Українознавчих Студій та Іван Яворський, студент, який спеціялізується по питанню руху опору в Україні.

Перша частина розмови буде передавана на КОНТАКТІ в середу, 19 березня о год. 9.30 вечора та в суботу, 22 березня в год. 10 вечора. Друга частина розмови буде передавана в середу, 26 березня о год. 9.30 вечора та в суботу, 29 березня в год. 10 вечора.

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ ІІ-го ВІДДІЛУ ЛУКЖК

Другий Відділ ЛУКЖК при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні сердечно запрошує всіх парафіян та гостей на свій „ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ" з гарною програмою в **неділю, 23-го березня** від год. 1:30 до 4.30 пополудні в Домі Української Молоді, 9615 - 153 авеню.

Під час прийняття відбудеться теж продаж великоднього печива, писанок та розиграш нагород.

О. Н.

Католицькі платники податків: Чи Ваші податки піддержують Ваші католицькі школи?

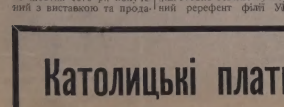

Якщо Ви піддержуєте католицькі школи, то Ваші податки повинні бути спрямовані до католицьких шкіл. Але дуже часто так не діється. Минулого року втратив Едмонтонський римо-католицький дистрикт сепаратних шкіл майже мільйон долярів у податках, тому що їхні прихильники не зазначили на їхній формі оподаткування, що вони піддержують сепаратні школи.

Заявляючи, що Ви піддержуєте сепаратні (католицькі) школи, не значить, що Вас оподаткують на це окремо. Всі власники посілостей платять податки на освіту, чи вони мають дітей у школі, чи ні. Податок на оба міські шкільні дистрикти є оперті на тій самі оціночній ставці ("мілл рейт").

Ми лише просимо, щоби католики зазначили на своїй оціночній податковій формі, що вони хочуть, щоби їхній податок їшов на католицькі школи.

Пам'ятайте, то залежить від Вас, щоби Ви допильнували, щоби Ваш податок на школи їшов на католицькі школи. Якщо Ви нам не скажете цього, Ваш податок піде автоматично до публічного шкільного дистрикту й буде втрачений для католицького шкільного дистрикту.

Якщо маєте якісь запити, телефонуйте до нашого урядника від оцінок тепер на число 429-7631.

ECS
EDMONTON CATHOLIC SCHOOLS

Edmonton Catholic Schools
9807-106 Street
Edmonton, Alberta T5K 1C2

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка „Українські вісті".
Published every Thursday in Edmonton
Yearly subscription in Canada — $15.00,
in other countries — $20.00.
Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta T5H 2M8
Телефон — 4225708 — Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

НАША КУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Ще в тридцятих роках минулого століття, пишучи про Гоголеві „Вечори на хуторі близь Диканьки", схарактеризував нас російський поет А. Пушкін як „племя поюще и плясающе" („плем'я, що співає і танцює").

Приходить на думку ота, повна зневаги і презирства, заввага імперського співця про нас сьогодні, коли слідкуємо за нашими культурними імпрезами, що, на жаль, зводяться в більшості до пісні і танку. Багато при цьому деклямації про збереження і розвиток нашої культури, багато великих слів, що створюють ілюзію, ніби справді наші осяги на тому полі дуже замітні.

Безперечно, що специфічні умови життя нашої спільноти в країнах поселення приневолюють розвивати саме ці ділянки як найбільше відповідні і привабливі для нашого молодого покоління і найуспішніші, щоб затримати молоду ґенерацію в рідному середовищі. Осяги на тому полі наших молодечих організацій, саме шляхом організування хорів і танцювальних ансамблів, — безперечні.

Застереження треба однак висловити, коли проводи наших організацій спрямовують усю енергію, все плянування саме в цьому одному напрямі, не розробляючи інших програм та не підтримуючи зацікавлення молоді іншими формами культурної і наукової діяльности. Адже саме так звужує і совєтська влада в Україні поле діяльности нашої молоді, зводячи його до примітивного етнографізму, до танку і пісні, шляхом творення багатьох ансамблів на провінційному рівні, зберігаючи для імперської верхівки привілей справжньої культурної творчости в ділянці музики, театру, балету тощо.

Думки оті особливо актуальні на протязі року, коли пора на солідніше плянування діяльности наших централь і організацій в справі культурного розвитку нашої діяспори. Спрямування зацікавлення молоді в бік української науки треба поставити тут на перше місце. Відомо, що сьогодні наша спільнота створила вже багато наукових центрів на університетському поземі, добилася відкриття курсів українїстики при різних університетах і зберегла для молоді перенесені з рідних земель наукові установи, як НТШ, УВАН, УВУ. Всі оті наукові центри, і новостворені, і відновлені, сьогодні в критичному стані, бо старше покоління відходить, а молодь не виявляє зацікалення рідною наукою. Про катастрофально низьке число студентів на курсах україністики при різних університетах писала вже наша преса, але, здається, не поведено в тому напрямі ніякої пляново́ї акції, щоб зацікавити нашу молодь справами рідної науки і навіть приневолити її в якийсь спосіб присвятитися студіям рідної мови чи історії. Безперечно, що проводи наших молодечих організацій знають своїх членів, мають на них деякий вплив, отож могли б подбати про те, щоб молодь вибирала наукову кар'єру в ділянці українознавства вже не з вигоди, а з патріотизму, про який стільки говорилося й деклямувалося.

Якщо спрямовувати нашу молодь на шлях наукової кар'єри в україністиці не так легко, багато легше, мабуть, зацікавити її різними родами мистецтва, як малярство, графіка, музика, балет, з їх універсальними аспектами, але із збереженням і розвитком національних елементів. Прикладом тут можуть бути успішні виставки молодих талантів-малярів під опікою Об'єднаня Мистців Українців Америки — ОМУС, далі студії драми, музики і модерного танку.

Безнадійно й безрадісно виглядає в нас і справа молодого літературного і журналістичного доросту. Незвичайно важливим було б тут піддержати заходи і спроби праці з молоддю в цій ділянці Нюйорської групи модерністів, редакції „Нашого Життя" та Спілки Українських Журналістів Канади.

Це тільки кілька завваг відносно плекання культури, кілька суґестій для проводів наших централь і організацій, щоб вони в своїй діяльності не обмежуалися легкими, електовними програмами, з самими співами і танцями та деклямаціями, але щоб наше культурне життя прибрало нові форми вияву, у наукових семінарях, у мистецьких вистаках, у дискусійних клюбах, у влаштуванні зустрічей з мистцями і культурними діячами інших національностей, щоб ми стали відомі не тільки з гопака й коломийки, але і з осягів в інших ділянках, по чому визначують місце кожного народу в сім'ї народів світу.

(„Народня Воля")

ПРЕСОВИЙ КОМУНІКАТ

Смерть Миколи Кончаківського

(УЦЛС) — Наспіла вістка, що в листопаді 1978 р. у таємничих обставинах помер сл. п. Микола Кончаківський — вояк УПА.

Із його біографії відомі наступні дані: Микола Кончаківський помер у скорому часі коротко після відбуття 25 років у московських тюрмах і концтаборах. Маючи 18 років був покликаний до польської армії. Як прийшов час вступив в ряди УПА. 1953 року був арештований і засуджений на кару смерти. Відтак смертний вирок замінено на 25 років каторжних робіт.

Із його тюремних життєвих обставин відомо що підчас слідства, у камері стояв, замість ліжка — гріб, в якому М. Кончаківський був змушений спати. Підчас своєї довгої каторги зажди тримав себе шляхетно і гідно.

Через 18 днів після виходу з концтабору попав у шпиталь де і помер на „інфаркт". Але факт що М. Кончаківський завжди мав здоров'я і був кріпкої будови ,його нагла смерть уже „на волі" залишається загадкою. Чейже відомо, що КГБ ліквідує небажаних їм людей підступними „натурально - випадковими" методами.

—o—

► **Організації письменників та композиторів України перевели конкурс на створення нових пісень та маршів про працівників совєтської міліції ;нагороди вже розділено авторам пісень та композиторам, але всі пісні мають російські слова.**

Вісті з Едмонтону

З ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ НА БЕНКЕТІ

М. Завадський

В поїздці по Західній Канаді, Валентин Мороз прибув до Едмонтону щойно в середу, 27-го лютого ц. р. літаком з Ванкувер. Громадські представники привитали його на летовищі оплесками і забрали достойного гостя до Едмонтону. Тут провів він п'ять днів без відпочинку.

В цій статті я обмежуся тільки до бенкету, що відбувся в п'ятницю, 29-го лютого вечером в залі Дому Української Молоді.

Велика авдиторія дому вже годину перед бенкетом була виповнена вщерть. Всі нетерпеливо чекали на дорогого гостя, що ще так недавно тяжко карався в московських тюрмах. Нагло тиша й понеслось по залі: „вже йде".

Валентин Мороз між гостями „головного стола", йде прямо, скривлючи свою втому. Голова ЛВУ п. П. Бойків витає Мороза як незламного борця за людські й національні права України, а молода сумівка подала йому китицю рож.

Бенкетом проводив адв. П. Саварин, який привітав достойного гостя від української громади, підкреслюючи, що Мороз і багато інших передових громадян України боряться за демократичний лад в СССР. Всі ці борці приняли засаду, що краще вмерти, як жити в неволі. Опісля говорив новообраний голова відділу КУК, д-р М. Суховерський, який сказав, що на наших очах сталося чудо, хоча ми його, може, не добачаємо серед дбробуту, але-ж той, що говоирв Москві про поневолення України, про наруги, тюрми, тортури московських сатрапів, якомуж грозили смертю, зараз між нами. Грімкі оплески рознеслися по залі й всі встали, вітаючи великого сина України, який став „живим прикладом" воюючої України. Від уряду Алберти привітав гостя мін. В. Дячук, який радів з приїзду Валентина Мороза до Алберти, а зокрема до Едмонтону. Д-рові В. Гиракові припала честь представити нашого гостя.

Переказуючи коротко життевий шлях Мороза, д-р Гирак звернув увагу, що отверта та мужна постава Мороза перед московським судом в обороні нашої спадщини, прав людини й народу з'єднала Морозові приятелів. Його рішуче „Будем битися", гомоніло по Україні й за кордоном і тому Валентин Мороз вже був не сам. Лави борців зростали, бо „дух Мороза їх осінив".

Всі чекали на слово Мороза ,а неслово про Мороза, тому д-р Гирак попросив Валентиа Мороза до слова.

Валентин Мороз, маючи перед собою „хід думок", товори поволи й чітко, немов-б хотів, щоб кожне його слово врилося в душу слухача. Він виянив, що відчуття національної гідности, що пов'язане з тисячлітним минулим наших предків і майбутними нащадками дало мені силу перетривати тюрми й табори й це почуття дає силу Юріеві Шухевичеві й другим, що караються в російських концлягерах. Тут на чужині те національне відчуття й національна єдність зберігає нас перед асиміляцією чужого світу, що давить на українську душу. Єдність це та ситуація, в якій кожна людина має свою думку, є собою, але в кожного є національне почуття.

Братерство залишається братерством при різниці думок, а тільки різниця почуттів породжує ненависть. Різниця почуттів це найбільший національний гріх — казав Мороз. Нація це кровна спадковість, що є в кожного з нас. Політичні переконання, національні партії чи релігійні віроісповідування не стануть нам на перешкоді, коли ми до них підходитимемо з точки зору національних інтересів. Українці вміють організувати чудово все на рівні повіту чи частини краю, але коли-ж приходиться творити на широкому, національному рівні, стосунків між народами, то ді в наших провідників виявляється брак ширшої візії. Українська маса є дуже міцна, зате їхні провідники за дуже дріб'язкові. Довговікова бездержавність викарбувала таку рису. В бездержавній нації почуття сили треба собі уявити, тому в провідників такої нації така слабка риса закрадається, тому нація терпить.

Партії в народі це позитив; вони збагачують творчість. Тут справа в культурній конкуренції тих-же партій, справа в відчутті, яке каже, коли зупинитись, коли є загроза національних інтересів. Кажуть, що поминаючи жидів, українці стоять найкраще організаційно, бо вони горять найвисшим градусом горіння в національному життю. На жаль, треба сказати, що український провід не був на рівні загалу; провід не доріс до українських мас, тому конче це треба направити. Москалі чи грузини нам заздростять, бо вони мають провід, який не має ким керувати.

Жидам треба сказати, що Україна не є центром антисемітизму, бо Еспанія, Німеччина чи Росія багато лиха натворили жидам, а вони все те забули. Нам треба союзу з жидами, але рівний з рівним, а не союз коня й вершника. Жидам треба сказати, що радше говорити про майбутнє, чим про минуле; цього вимагають інтереси теперішньої хвилі. Зараз іде велика боротьба між Україною та українством; тепер всі визнають українство, тільки, щоб ми не хотіли України, це фундаментальна вимога наших ворогів.

Один німецький історик каже „ми поділили ОУН, щоб відділити голову від тіла, щоб з одного боку була інтелігенція, а з другого велика маса". Такі самі ідеї ширяться й зараз на Заході, щоб ми боролись проти комунізму, але, щоб не зачіпати російської імперії. Часто люди питають Мороза до якої партії він належить? Він заявив, що не належить до жодної партії, але це не значить, що він не належить до жодної політичної сили. Про Т-во оборони радянських політичних в'язнів він сказав, що то наївність нереальних людей, бо в СССР є лише литовська, жидівська, українська людина, а не радянська чи совєтська, бо такої нема. Совєтська людина то російська людина, яку через русифікацію народів вони хочуть дістати. Зараз висувають концепцію на Заході, що російська імперія не існує — це фалш, бо Україна є колонією, для якої директиви йдуть з Москви.

Концепція федерації України з Росією це безглуздя, тому українськійї спільноті не варто й цим займатись. Перше людське право це національне право. „Мені не ходить на скільки великий буде мій комфорт на Україні в майбутньому, але я не примирюся, щоб Україна стала Росією".

В зв'язку з такими міркуваннями виникає проблема третьої еміграції з України у вільний світ. Москва прекрасно розуміє як треба керувати потоком цеї нової еміграції. Ми хотіли6 мати тут Шухевича, Лук'яненка чи Красівського, але Москва випускає часом таких, за яких звільнення ніхто не боровся ,тому й розуміймо цю „доброчинність" Москви. Такими людьми Москва хоче розчавлювати наші групи у вільному світі. Коли дехто не добачає в цьому лиха й аплявдує тим „політичним" емігрантам, той забиває цвях в домовину своєї групи.

Патріярх Йосиф хоче поєднання, але, на жаль, його не розуміють. Східні народи, мелхіти, повинні стати нам прикладом, як домагатись своїх прав на церковному полі, бо коли Східня Конґреґація хотіла назначити єпископом без порозуміння з мелхітським патріярхом, то не знайшовся ані оди священик, що захотів стати епископом без згоди патріяха. Канада — говорив Мороз це потуга в світі, але її сама Канада ще не добачає. Прем'єр міністрів Дж. Діфенбейкер підніс її до висот.

Багатокультурність Канади то перше в світі політичне діло, що буде прикладом другим. Українці в Канаді добились гарних успіхів, тому вони мусять взяти провід українства в світі в свої руки; українці Канади мають мати місію оборонців українства в діяспорі. Це вам належиться, бо ви доказали своєю працею. Українці, живучи тут в Канаді, мусять орієнтуватись на Україну, бож кровне спорідненння їх до цього кличе. Українця можна вигнати з України, але України не можна вигнати з українця, бож кров предків пливе й плистиме в його жилах. Господь створив націю й дав їй певну місію сповнити серед своїх і чужих народів. Українці мають силу вести словян східної Европи тут в Канаді, тому не позбувай моєя цього права. От нпр. болгарин не працює 7-го січня ,бо це „юкреніян крісмес". Використаймо це самі також.

Маючи вплив на ці народи Канади, можна мати разом великий вплив на всю політику Канади, а це дуже важливе в теперішній світовій конюктурі. Ідеальною думкою Валентина Мороза є справа преси. Замість мати кілька газет, зорганізувати англійську газету українськими руками й її дати в руки всім мешканцям Канади. В тій газеті має бути поставлена українська проблема так, як вимагає наш національний інтерес. Так як на газеті „Ню Йорк Таймс" нема написано, що вона жидівська газета й всі її читають і хвалять, що добра; вона формує опінію про жидівські інтереси. Ніхто, на жаль, з наших політиків до цього не додумався. Люди нарікають, що в Едмонтоні молодь перейшла в марксистські ряди; це тому що не дано їй в руки українського прапору, вона посягла по чужий; молодь вимагає чину.

Мороз порушив також „вкрадення" його якоюсь групою чи радше силою. Він вияснив, що кожний має право на вибір того чи другого переконання. Замість турбуватись ним, краще попрацювати, щоб наших дітей не „крали" марксисти, чи троцкістия, що заперечують існування нації й хочуть звести всі нації в щось одне. Канадські університети напевно не будуть толерувати такий стан „троцкізмів" й Канада буде змушена змінити політику, їй не захочеться спомагати комсомол в своїх учбових закладах. На площині українського націоналізму ми маємо об'єднатися: Українська молодь у Львові й на еміграції засвідчує, що в нас є велика сила, але треба викресати іскру запалу до великих, святих діл. Нашу молодь, народжену в Канаді, треба зв'язати з Україною, бож Україна має такий магніт, що потрапив притягати до своєї культури чужинців у минулому, тому можна це зробити зі своїми дітьми. В кожній, навіть приспаній українській душі треба викресати іскру українства. Ми всі мусимо бути свідомі, що може спалахти вогонь як в Афганістані й ми повинні бути до цього готові. Всі ми мусимо бути націлені на Україну під трьома великими символами синьожовтим прапором, святим тризубом і великим соборним гаслом „смерть імперії, свобода Україні". Так закінчив Валентин Мороз своє глибоке змістом слово.

Всі встали, щоб вшанувати достойного гостя, довголітнього в'язня московських тюрем. Під час цеї імпрези виступили дві мистецькі одиниці — Танцювальний ансамль „Дунай" та співацький ансамбль „Каштани".

Бенкет розпочато й закінчено молитвою, яку проводили-проказали Владика Ніл та о. крил. В. Тарнавський.

Цю імпрезу організував П. Дацків, що повністю вдалась. На сцені виднів напис роботи О. Татчина „Витаємо нескореного борця Валентиа Мороза".

ЗЛОЩАСНИЙ САМОЦВІТ

ПОВІСТЬ З КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ (17)

М. ЦЕНЕВИЧ

—Пане Чесак, збирайтеся що духу тай біжіть до пана Джурджія Боіма за що найкращим фаляндишем, потім поступіть до Дуче, хой мерщій за вами спішить з атласами ,табінами, оксамитами, злотогравом, а за нідерляндськими форботами до Вовчка, за золотими ґудзиками до Кудличка золотника. Не жалійте нічого, бо ось той пан Іван на Білицях Біликовський зволив замовити собі у вас одяг, а має бути такий, як пристоїть сенаторському панячи!

Чесак розсміявся, але на мене глянув щирим оком, бо зараз пізнав мене. І вже забирався до міри, а тут Красовський:

— А може лишилося вам іще що з хотинської війни, хррр! з тої добичі, що ви її на Турках мечем здобули, хррр! то переробіть на нього злотолитий везирський каптан або прикрійте йому що з тої султанської соболевої шуби...

— Або скрійте добре штани Красовському! — озвався нараз за нами якийсь приємний хоч гнівний голос, наче срібний дзвіночок. — Або кажіть йому порядно вилатати шкіру у варстаті, або йому ліктем плечі переміріте, або зовсім уже перенiщуйте того спудея, бо може на виворіть буде ліпший!

Обертаюся і бачу: в самих дверях другої хати стоїть дівчинка, рік їй може тринадцять, гожа наче ягода, з оченятами лискучими, наче іскри та з личком рум'яним від гніву.

— Панна Оленка! — озвався Красовський ніби переляканий — Я й не сподіявся!

— І я також не сподівалася, щоби Красовський з мого батечка такі собі робив жарти! Красовський не сподівався, що я чую, а то поганий викрут! Чого Красовський не сміє при мені говорити, того хай не сміє говорити, як мене нема! Я не позволяю, не позволяю!

Красовський забув язика в роті, а мені вперше притрапилося бачити це у нього. Бо він усе мав відповідь готову на все і ніхто з нас ніколи не дорівняв йому язиком. Повертівся трохи на місці, начеб хотів щось сказати, але потім вклонився чемно і мовчки вийшов із хати.

Чесак за той час глядів на свою дівчину наче на святий образ, увесь розрадуваний, аж лице дивно розяснилося йому, що виглядав, як інша людина. Оленка прибігла до нього, обняла його раменами за шию, гляділа йому щиро-сердечно в очи та говорила:

— Пощо ви, тату, розказуєте чужим людям про хотинську війну? Кожен знає, що ви там були у таборі та що чесно робили це, до чого згодилися, і що ви навіть не взяли заплати. Чи то не маєте мене на це, Оленочки, щоб я слухала вашого оповідання? Чи Оленочка не цікава ,не терплива, тай чи може не вірить, коли розказуєте їй?

Чесак нахилився до Оленки і тільки повіки моргали йому і вуси тряслися, а потім упало йому з очей кілька сльоз, великих наче горох, просто на волосся Оленки.

— Красовський добрий хлопець і я його дуже люблю — каже до Оленки. — Він лише зі збитків так говорить, от по старому, як то звичай у спудеїв.

Я тимчасом стояв і не знав, чи маю ще лишитися, чи йти, коли Оленка обертається до мене і питає:

— А ти за чим тут прийшов?

— Мене прислав тут пан Ярослав Шпитко, у якого я служу, аби пан Чесак зробив мені такий одяг, як іншим його челядникам.

— А ти зпід Самбора? — питає Оленка.

— Зпід Самбора, — кажу — А як панна Оленочка пізнала?

— Бо маєш такий одяг, як під Самбором по селах носять.

Я трохи завстидався, бо то був одяг уже старий і подертий. Я мав уже інший, ліпший одяг, а цей старий я брав лише до роботи.

— Коли ти зпід Самбора — каже Оленка — то може ти чував про купця Зазуляка?

Того купця моя мама добре знала і як це я свого часу згадував, просила його, що листи писав до львівських Вірмен, чи не чули чого про мого батька. Так теж кажу Оленочці, а вона на те:

— То мій вуйко: рідний брат моєї небіжки мами.

— Щоби ти знала, Оленочко — відізвався тепер Чесак, начеб його хто відразу відмінив — що то той сам хлопець, про котрого я тобі говорив, що пана Ляшкевича оборонив перед Татарами! А як він з лука стріляє!... хррр!... Коли ми на тих Татарів наперли, з було їх кількадесять коней.. хрр... коли ми пустилися за ними в погоню... хрр...

— Як не чкурнемо зі страху в корчі!... — відзивається нараз хтось у дверях, посміхається з Чесака, наслідує його голос і хропіння.

То був той італійський мулярчук, що то тоді також був із нами в лісі. Називався Мікеліна Палермі, як мені пізніше сказали у Львові. Ввійшо до кімнати якось так незамітно, що ми навіть не чули його. Станув собі проти Чесака зухвало та викривляється. Оленка зблідла, прискочила до мулярчука, відіпхнула його і крикнула:

— Негідний ледащо! Геть зараз із хати!

Мулярчук, замість уступити дівчині, відіпхнув Оленку сердито, що аж заточилася і мало що не впала. Схопив мене на це такий гнів страшний, що я вже не міг здержати себе. Скочив я до цього хлопця, схопив його за горло, що аж закашлявся, і так із усієї сили припер його до дверей, що з тріскотом відчинилися, а Палермі вилетів і впав на вулицю.

Так то я заробив собі на одного ворога, бо відтепер мав я його у Палермім. Але я здобув собі теж прихильність добрих люлей, бо до таких Чесак належав душею і тілом, а між мною і Оленкою вже відтепер була велика приязнь. Написав я листа до мами, а Оленка вислала його до свого вуйка Зазуляка в Самборі. Я був так певен, що дійде. В листі писав я мамі, як Бог ласкаво поміг мені, що я найшов добрих і чесних людей, що вже сам на власний хліб учуся працювати та що мені все щось говорить до серця, що батько ще живий, що до нас вернеться та що тут у Львові інший світ і нема тут таких посіпак, як підстароста і гайдук. Усі, з ким я тут пристаю, чемні і ласкаві для мене. Навіть Довган, усе хварний і воркітливий, начеб усякому божому сотворінню був неприхильний, часом на мене веселіше глянув і нераз тягар за мене радо підніс, не давав мені самому змучитися. Але ця погода не довго тревала. Насувалася вже тяжка хмара над моєю головою, хоч я її ще не бачив і не прочував.

—o—

► **Уряд США, який стосує різні загострення в відношенні до СССР, заповів, що він не буде стосувати ніяких загострень в відношенні до совєтських сателітів.**

► **В 1978 р. лише 3,000 совєтських громадян відвідали США, а 17,000 з Польщі, бо СССР обмежує дозволи на виїзд; зате Мадярщина дозволяє щороку своїм 300,000 громадянам відвідувати інші країни.**

НА СЛІДАХ ІСПОВІДНИКА

о. д-р М. Сопуляк

(Із споминів американського священика-в'язня каторжних таборів)

(Продовження)

Новий страйк

Таборові урядники вицофалися знову назад до північної брами й залишили табор знову контролі в'язнів. Після полудня нічого дальшого не сталося, а вечером повернулися бригади з Гор Строй назад до табору. Але нам доручив Михаїл залишитися на терені фабрики. І знову перекинули нам з табору через огорожу з колючого дроту хліб та дещо риби.

Вечором зустрілися урядники з міста та керівники табору з провідниками повстання. Але цим разом таборові керівники були більше агресивні й загрожували насильством. Та Михаїл не дав себе застрашити; він заповів, що на насильство буде відповіддю насильство бо „ви нам приобіцяли останнім разом, що ви не будете стосувати ніяких відплатних мір", — сказав він — „але один Бог знає, що сталося з тими, що ви їх сьогодні вранці витягли й відвезли. Те все мусить мати якийсь кінець, те все мусить основно змінитися! Досі ми нічого не осягнули нашою уступчивістю, то вже видно. А для нас залишається лише одинокий вибір; смерть або життя!"

Після закінчення зустрічі вилізла група в'язнів на двоповерховий будинок на північнічному кінці табору й вивісили самозроблену хоругов із намальованою трупячою чашкою. Інші виставили на тій стороні бараків, що була звернена до Норильська, велике полотно на якому намальовано було напись: „Допоможіть нам визволитися від цих вбивців!" Інші в'язні почали давати сигналами знаки до всіх каторжних таборів кругом зачинати знову страйк. З горішніх вікон цегольні ми ще вспіли завважити страйкові сигнали в таборі ч. 4, віддаленому від нас 4 кільометри. Від тепер в'язні від сигналів стояли весь час на їхньому дахові, готові кожної хвхилини давати дальші сигнали.

Знову під військовою сторожею

Як каторжний табор знову зорганізувався, знову прийшло військо. Майже рам'я об рам'я обставили вони весь табір, включно з фабричними теренами та жіночим каторжним табором. Зразу таборове управління пробувало всіх стягнути до табору, щоб зменшити площу, обставлену вояками, а тим самим зменшити число потрібних вояків, що стерегли табору, але ми відмовилися залишити фабричне подвір'я. Міські урядники мали чималі турботи ,бо майже всі вояки з околиці робили службу біля каторжних таборів. Одночасно відчувався теж якийсь неспокій у місті. Багато мешканців Норильська були колись самі в'язнями й мали повне зрозуміння для наших вимог.

Знову вояки коло фабрики

Цим разом ми видержали на площі фабрики п'ять днів. Ранком п'ятого дня прийшли до брами фабричної площі міські поліційні та військові старшини й дали керівникам робітничих бригад рішучий наказ відпровадити членів їхніх робітничих бригад назад до табору. Вони знали, чого вони домагалися й вони були приготовані, якщо буде потрібно, застосувати насильство. Бригадири відповіли їм, що вони хочуть чогось, то ще за мало; офіцери обернулися і попровадили цілу свою офіцерську процесію назад до міста. Ціле положення виглядало загрозливо, але бригадири домагалися від нас, щоби ми далі видержали на площі фабрики за всяку ціну.

Пополудні ми забили цвяхами всі входові двері до фабрики й забарикадували площу на багатьох місцях купами цегли. Потім прийшла довга ніч, із нашим нервовим напруженням. Ми всі тряслися від напруження й мало хто міг бодай троха проспатися. Другого дня ранесенько приїхали військові авта з міста, а в них було повно вояків з машиновими пістолями.

Вояки окружили кругом площу фабрики і ми були окружені в нашій „цитаделі". В'язні-жінки в їхньому таборі і в'язні табору ч. 5 зібралися коло огорожі з колючого дроту й голосно протестували. Але в цьому випадку ми мали до діла зі звичайними вояками, які зовсім не звертали уваги на крики; вони спокійно й рішуче забралися виконувати доручене їм завдання.

Як вояки зайняли вже всі свої становища, командуючий старшина зажадав від нас, щоби ми нетайно опустили фабрику й повернулися до табору. На це відповіли йому керівники наших бригад нічим іншим, як проклонами та провокуючими викриками. В цегельні було в тому часі понад 70 в'язнів; вони всі були розставлені за купами цегли, яка служила нам не лише за охорону, але одночасно й за зброю. Багато в'язнів забезпечилося теж в довбеньки та залізні штаби. Я був ураз із іншими в східній частині цегельні в великому приміщенні, де випалювовано цегли.

Вояки наступають

Вистріл з машинової пістолі був для вояків знаком до наступу. Вояки розпочали наступ нараз із усіх сторін й гримали у входові двері, щоби їх проломати. Настала страшна суматоха. Як пригадую собі, як в'язні-жінки в своєму таборі на другому боці вулиці кричали й як об входові двері на площу цегельні постійно глухо гримали приклади крісів. Перша група вояків пробилася через підвал із складом цегли до фабрики, вони вийшли в'їздовим входом на гору й прийшли до відділу, де випалювали цегли.

Як лише показався шолом першого вояка, на вояків посипався град цегли та проклони. Вояки вицофелися назад і дали кілька сальв із машинових пістолів. Як закаменілі клячали ми за нашими купами цегли, але ми були приготовані знову обкидати цеглою вхід до нашого відділу, якщоб тах знову показалася вояцька уніформа. Але, як ми звернули всю свою увагу на цей вихід, інший відділ вояків вдерся до приміщення позаду нас й зовсім несподівано переміг. Вояки навіть не потребували стріляти до нас, вони вживали своїх машинових пістолів, як довбеньок. Я дістав удар по крижах, який мене майже зовсім переломав й повалив мене на землю. Хтось наступив мені на голову, щоби впевнитися, що я буду лежати, а від так нас викинено по одному, як мішки з цементом, через вікно на подвір'я.

Викинені силою...

Деяких важко побитих в'язнів заладовано на вантажні авта й кудись повезено. Ми решта мусіли ставати в ряд, де нас поштовховано та побивано. Протягом чверть години військо очистило із в'язнів не лише цегельню, але теж і інші фабрики. Я був дещо ошоломлений, але мені видавалося, що на нас зглядається ціле місто з вікон та дахів. В жіночому каторжному таборі та в таборі ч. 5 вчинився заколот, але військовий командант неслухав того, стояв як скала, насуплений та неуступчивий.

Як усі в'язні станули в одному ряді, нас випроваджено з площі фабрики через фабричні брами. Але замість нас відпровадити на-зад до табору, вояки відпровадили нас вздовж залізничого тору вниз до ям, де копали глину для виробництва цегли. Там зігнано нас в місце де вже не видно було з табору ч. 5, в воду, що сягала нам по кістки, а вояки обступили нас із машиновими пістолями, готовими до стрілу. На якийсь час наступила мертва тиша, як до нас наближався командир військової частини. Із іскрами сяючими очима проказав він наказ; вояки спрямували свої машинові пістолі прямо на нас. В тому моменті, я зробив, як я міг, звершений жаль за мої гріхи, але для мене все виглядало однаково розбурхане й розворушене. Час ожидання на розстріл рівнявся вічності. Якраз тоді приїхало з великою скорістю авто, викинуло своїми колесами пісок на дорозі і з нього вискочили з великим криком два члени управи табору. Вояки опустили свої кріси вдолину. Мої коліна нагло зм'якли й я почав знову віддихати.

Ми мусіли сідати на мокру землю й я зімлів.

(Далі буде)

► В маленькій 450,000-ній державі Сурінам у Південній Америці, що була колись голляндською кольонією, підстаршина (сержант) при допомозі 300 вояків зробив державний переворот, вбивши 15 осіб; дотеперішний президент держави пропав, а два міністри арештовані новим урядом.

Ви тепер можете дістати поштою вашу наліпку затвердження вашого дозволу їзди на 1980 р.

Цього року віднова дозволів на їзду буде влегшена для тисячі албертських мотористів. Погляньте лише за вашою формою для віднови дозволу на їзду в пошті.

Як Ви дістанете форму:

1. Перевірте її докладно. **Всі** інформації, надруковані на формі, мусять бути докладні.
2. Виповніть те, що на формі залишилося невиповнене і **підпишіть її.**
3. Відішліть назад аплікацію поштою з Вашим чеком або моней ордером перед 15 квітня 1980 до P.O. Box 2022, Edmonton, T5V 2P4.
4. Ви дістанете наліпку затвердження Вашого дозволу на їзду поштою.

Якщо Ви не дістали форми або якщо якась інформація у Вашій формі є неправильна, Ви мусите піти до Бюра, де виставляють дозволи на їзду й відібрати свою наліпку.

РЕЧЕНЕЦЬ ДЛЯ ВИСИЛКИ АПЛІКАЦІЙ ДЛЯ ВІДНОВИ ДОЗВОЛІВ Є 15 КВІТНЯ 1980.

Затверджені наліпки мусять бути на Вашому авті 1-го травня 1980.

Alberta
SOLICITOR GENERAL

Вісті з Едмонтону

Оригінальна виставка в Українсько-Канадському Архіві-Музеї

(О.М.) В Українсько-Канадському Архіві-Музеї відбулося вже чимало різних виставок. Між ними треба згадати гарні виставки на пошану Богдана Лепкого, Івана Франка, Василя Стефаника, виставка світлин з місць українського поселення в Алберті, виставка української канадської преси, світлин Рідних Шкіл ітд. Всі виставки були цікаві, всі вони про щось „говорили", всі вони показували якусь сторінку життя українських поселенців у Канаді. Одначе найновіша виставка в Українсько-Канадському Архіві-Музеї то щось зовсім інакшого, щось, на що може ми й не звертали належної уваги.

Кілько разів ми переходимо поруч природою створених оригінальних форм камінчика, дерева чи рослини, ми на це навіть не звертаємо уваги. А природа то найбільший, неперевершений мистець. Треба тільки ближче приглянутися до тих творів природи й їх побачити та їх належно доцінити. Одним із примірів мистецьких творів природи є виставка деревних витворів, чи може, по нашому навіть деревних неформемностей, які творять собою окремі твори природного мистецтва.

Виставку цю відкрив о. митрат М. Сопуляк в суботу, 2-го березня в приміщенні Українсько-Конадського Архіву-Музею при участі понад 60 осіб. Відкриваючи цю виставку о. митрат М. Сопуляк сказав, що ми захоплюємося різьбами мистців високої кляси, як „Мойсей" чи „Пієта" славного італійського скульптора Михайла Ангела, а часто не бачимо чудових творів природи, що їх є повно на кожному кроці. До таких творів належать і виставлені деревні „витвори", що їх позбирав о. радник Е. Дмитрук.

Та не тільки він один зумів побачити ці дивні деревні „твори" наших лісів. В грудневому числі київського журналу „Україна" поміщено світлини того роду „творів", що їх збирає тернопільський любитель деревних „творів" І. Г. Мердак. — Із віднайдених у лісі дещо більших кусків здеформованого дерева він дорізьбив чудові скульптури Івана Вишенського, літописця Нестора, подолянки та інших постатей, що становлять оригінальні скульптури цих осіб.

Зібрані о. радником Е. Дмитруком дерев'яні „твори" є дрібнішого покрою, одначе вони теж зображують різні постатті, птахів, звірів ітд. Ця виставка є доказом, що таки найбільшим і найкращим мистцем є природа.

О. митрат М. Сопуляк згадав, що родина панства Дмитруків відзначається мистецькими талантами. Пані добродійка Неоніля з Цегельських є визначною піяністкою й веде навчання гри на фортепіяні. Син Ігор є видатний мистець-маляр, а о. радник Євген в вільних хвилях займався збіркою різних кусків дерева, які по деякій обрібці вигладжені зображують різні фігури, що їх виставлено тепер у Архіві-Музеї. Порядкувати експонати та укладати їх для виставки допомагали о. радникові Дмитрукові дружина пані Неоніля та син Ігор.

Про історію збирання своїх дерев'яних творів сказав о. радник Євген таке:

„Що спонукало мене зайнятися викінчуванням дерев'яних знахідок? Звичайний припадок. Приблизно перед восьми роками я прочитав статтю про 70-літнього емерита, який займався викінчуванням корінів дерев. Я зацікавився тим і рішив попробувати тої штуки.

Шукаючи за кусками корінів дерев над берегами рік, озер, також при нагоді побуту над океанами, мою увагу притягнули стверділі від сонця і води куски дерев, нанесені водами. Їм природа надала певні форми, в яких я добачував птахів, звірят, постаті, фігури тощо.

Я збирав старанно ті куски дерев і опісля в свойому ґаражу викінчував, відповідно до форми, яку я добачив в даному куску дерев'яної знахідки. Викінчував я в той спосіб: наперід обчищував ті куски з річного намулу або пороху, опісля при помочі пилочки, долотців і інших знарядь я старався доповнити те, що природа почала.

Готові речі я варнішував і прикріплював до підставок. Одними з перших моїх викінчених скульптур дерев'яних знахідок є: „Гніздо голубів", „Жінка з дитиною", „З'ява Матери Божої коло скелі" „Орел", „Голова кабана", „Лебеді", „Матір Божа з Дитятком Ісусом" і інші. Згодом я знайшов дерев'яні куски, які дуже пригадували абстрактні фігури, і я їх викінчив відповідно до форми, наданої їм природою.

В слідуючих роках, у вільних від моїх душпастирських оов'язків днях, я викінчив: голови кількох звірят, лебеді, сови, гнізда малп, вужа, нетлю, рибу, цапка, скульптури з хвостів раків знайдених над океаном, і інші, як також маленькі фігурки уставлені в пластиковій шафочці.

З кусків дерев'яних я зробив „Ресорт", парк з будинками, який є теж на виставці.

Заняття з викінчуванням дерев'яних кусків давало мені велике задоволення потім, як наслідком важкої недуги я втратив частинно слух і не міг вповні користати з інших приємностей, головно з товариського співжиття з друзями чи праці в організаціях. По своїй спроможности я буду ним займатися і на дальше".

Після цього приявні оглядали та подивляли цю насkрізь оригінальну виставку.

Меморіяльний вечір Бориса Олександрова

Оттава (Я.Х.) — Коли море підмиває скелю, то зменшується поверхня Землі; коли помирає людина — — меншим стає Людство; коли ж помирає поет — тине назавжди ще одна квітка в саду Краси... Такий настрій переважає серед присутніх, що зібралися вшанувати пам'ять поета Бориса Олександрова, який трагічно закинув у Торонто 21 грудня 1979 року. Серед української столичної громади мав поет багато щирих друзів і давніх знайомих, ото ж і меморіяльний вечір зібрав багато людей до приміщення української православної громади в день 10-го лютого ц.р.

Вечір майже співпав із сороковинами після смерті Б. Олександрова ,і тому вирішено було організувати, як звичайно, панахиду в приміщенні місцевої православної церкви, яку відслужив о. Сергій Кіщук. Після релігійної церемонії відбулася громадська частина вечора, яку організував Академічний клуб Оттавського університету при активній допомозі родини Яворських і інших друзів покійного.

Основні факти з життя і творчості поета переказав присутнім д-р І. Ґерич. Він дуже добре знав Б. Олександрова особисто, як, зрештою, багатьох культурних діячів української діяспори. Особисті спогади, пов'язані із змістовним аналізом творчості покійного автора, дали присутнім вичерпне поняття про основні етапи життєвого шляху поета. Борис Олександрович Грибінський, відомий під літературним псевдонімом Б. Олександрів, залишив нам чудову ліричну спадщину. Тонке відчування рідної мови та поетичне відчуття світу вилились у теплі, задумливі вершовані рядки, які, сподіваємось, увіковічнили цю добру, спокійну, чутливу людину.

Зразки поетичної творчості автора почули присутні у виконанні Юлії Войчишин, інтерпретаторський талант якої вже давно відомий публіці. Переклади Б. Олександрова з франко-канадських поетів прочитав Харчун, який одночасно сказав кілька слів про важливість мистецтва перекладу. Було прочитано вірш дружини поета — Світлани, присвячений пам'яті чоловіка, та вірш його друга, д-ра Івана Войчишина. Цей породинному теплий вечір на довго залишиться в пам'яті присутніх.

Курси Українського Народного Килимарства

ШКОЛА КРАСНОГО МИСТЕЦТВА В БАНФ, АЛТА

Літо 1980.

Це вже четвертий рік де головний Український Музей Канади в Саскатуні, за прихильним ставленням дирекції Школи Красного Мистецтва в Банф, організує дво-тижневі курси традиційного українського ткання, яке має свій властивий стиль сьогоднішнього модерного часу. Ці курси відбуватимуться від 18-го до 29-го серпня 1980 р. в Школі Красного Мистецтва у Бенф в Алберті, яка є відділом Калґарського університету. Навчання на цих курсах буде провадити професійна інструкторка пані Петруся Карров-Пелех з Торонта, яка в минулому проживала в Едмонтоні. Пані Карров провадила цими курсами в минулих роках в цій же повище згаданій школі, а зараз доповнює студії ткального мистецтва в онтарійському Каледжі в Торонто.

На курсахх будуть лекції пов'язані із історією побуту піонерського життя, як також селекції із кольористики та техніки їхнього застосування.

Ці курси є запляновані для вищого технічно-наукового рівня і є отворені для студентів які мають закінчені початкові принципові знання із килимарства.

Платня за курси покриває матеріял та вживання варстатів і курси є обмежені лише до 15-ть студентів.

Дві стипендії в сумі по $100 долярів є доступні для найбільше надійних студентів в ділянці килимарства. Основником цих двох стипендії є пані Дарія Янда з Едмонтону де за її старанням ці курси почались тому чотири роки. Пані Янда є знавець українського народного ткального мистецтва, й де вона своїми власними грішми започаткувала цей стипендіяльний фонд.

За реґістраційними аплікаціями як й також стипендіями та всякими іншими інформаціями просимо звертатися на адресу:

The Banff School of Fine Arts
Ukrainian Weaving Course
Box 1020
Banff, Alberta T0L 0C0
Telephone: (403) 762-3391

Всі аплікації мусять бути подані не пізніше як до 31-го березня 1980 року.

Просимо зацікавлених любителів мистецтва записуватись на ці курси в славному центрі Банф, місцевости музеїв, мистецьких ґалерій та літних ресортів від починку з природними горячими жерельними до купання водами; місцевість Банф — де кожного року відвідує це містечко два мільйони туристів із різних країв земного ґльобу. Банф — місце прекрасних парків та квітів і журчання гірських потоків, стежок і мандрівок до самих верхів гір, покритих холодним снігом.

Отож в цьому ювілейному році учащаймо на курси в Банф.

► Хоч фабрика паперу Абітібі мала минулого року 114 мільйонів зиску, то цього року федеральний уряд дав їй 7.5 мільйонів допомоги, а уряд Онтаріо, де ця фабрика є, 15 мільйонів, щоби фабрика могла розбудуватися.

Геффорд, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АНАСТАЗІЇ ПОБРАН

бл. п. Анастазія Побран

В понеділок, 11-го лютого відійшла у вічність на 87-ому році життя бл. п. Анастазія Побран. Покійна прийшла на світ в родині Івана й Марії з роду Гродз Нагірних у селі Теплиці, пов. Ярослав, Західня Україна, 22-го липня 1892 р. Баба покійної походила з роду Сізорських. Покійна перехрещена дуже вакко свої дитячі роки, бо в шостому році життя стратила своїх обоїх родичів. Дальше зростала покійна під опікою дальшої родини. Молоде дівчиною вона вийхала в 1910 р. до США й через два роки працювала в Ст. Пол, Міннесота. В 1912 р. вона переїхала до Канади. Того року в Фіш Крік, Саск. вона одружилася з Томою Побран і по якомусь часі осіли в селі Коздів, пов. Сокаль.

Після вінчання молода пара взяла фарму, на якій вони господарили до 1948 р. коли відійшли на заслужений відпочинок. Вони перейшли вити до містечка Геффорд. Покійна ціле своє життя була доброю парафіянкою своєї української православної церкви, яку споминала по свій спроможності.

В часі свого побуту в Геффорд покійна втратила свого чоловіка Тому, що померло в 1963 р. та сина Івана, що помер 1971 р. В Канаді лишилась Анна зам. Білянська померла 1940 р., з брат Петро Нагірний 1967 р.

Покійна лишає опльоусих три сини: Петро й Микола з Геффорд, та Євген з Норт Баттафорд, чотири доньки Катерина Жеребецька з Едмонтону, Аліна Клинчук з Ваноувер, Марія Шумлійч з Калгарі та Ольга Лектон з Ваноувер, а крім того 17 внуків та 5 правнуків. По-кійна полишила теж глибокий жаль у тих всіх, що її знали й шанували.

Похорон покійної відбувся в суботу, 16-го лютого 1980 з української католицької церкви в Геффорд, Саск. Зупокійну сл. Утрю та похорон відправив о. Р. Гоменко в співслужбі дияконів М. Голоті та Ю. Гоменка.

Співав дует І. Стадник і Т. Сима. Після відслуження похоронних обрядів тління останки покійної зложено до мокрому катафалку цвинтарю. Почесними трумноносцями були внуки: Михайло, Петро, Гаррі, Дік, Іван, Василь, Никола та Павло Білянські, а трумбу несли: Ю. Шумлій, Л. Побран, Дж. Лектон, Н. Побран, Б. Лектон, Дж. Клинчук і Т. Шумляк.

Після похорону відбувся поминальний обід, в часі якого промовляв о. Р. Гоменко, а п. Андрій Климчук від імені родини склав уклін подяку.

З нагоди похорону родина пожертвала 60 долярів на покриття коштів виготовлення кліщі на ту пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійній Анастазії нехай пух буде їй земля.

ПОДЯКА

Прибиті великим смутком та жалем по втраті найвищої невідкупленої матері, бабуни та прабабуні бл. п. Анастазії Побран, складаємо щиру подяку всім, що чимнебудь причинилися до гідного переведення її похорону.

В першу чергу складаємо щиру подяку Всеч. о. Р. Гоменкові та о. дияконові М. Голоті за відслуження всіх рожаних обрядів ,а о. Р. Гоменкові за слова проповіди в церкві. Дякуємо дякові п. І. Стадникові та п. Думі за спів під час похорону. Дякуємо трумнон о с ц я м, що підняли тілині останки покійної на місце вічного спочинку. Членкиням відділу ЛУЖК дякуємо за приготу вання та подання поминального обіду. Дякуємо жертводавцям за пожертви на Служби Божі та за квіти на могилу. Дякуємо всім нашим приятелям, що в годині нашого смутку прийшли нам з поміччю та розрадою. Якщо дякуємо всім у-часникам похорону за відання послідної прислуги покійній та за молитви за спокій її душі. Нехай Милосердний Господь нагородить вам усім сторицею, а покійну прийме до свого царства.

Сини, дочки,
зяті, невістки,
внуки та правнуки

Українсько-Канадський Архів-Музей в Едмонтоні

Шановний читачу!

Коли ти читаєш ці рядки про Українсько-Канадський Архів-Музей, задумайся, чим ти можеш допомогти йому? Музей сьогодні Архів-Музей розрісся вже до таких розмірів, що для дальшого існування та розвитку він потребує матеріальної й матеріяльної допомоги. Ми все говоримо, „що сила в нас самих", тому музей наших спроможностей.

Ти, що вже побув в Геффорд чоловіка Тому, що померло в 1963 р. та сина Івана, що помер 1971 р. В Канаді лишилась Анна зам. Білянська померла 1940 р., з брат Петро Нагірний 1967 р.

Покійна лишає опльоусих три сини: Петро й Микола з Геффорд, та Євген з Норт Баттафорд, чотири доньки Катерина Жеребецька з Едмонтону, Аліна Клинчук з Ваноувер, Марія Шумлійч з Калгарі та Ольга Лектон з Ваноувер, а крім того 17 внуків та 5 правнуків. По-кійна полишила теж глибокий жаль у тих всіх, що її знали й шанували.

Похорон покійної відбувся в суботу, 16-го лютого 1980 з української католицької церкви в Геффорд, Саск. Зупокійну сл. Утрю та похорон відправив о. Р. Гоменко в співслужбі дияконів М. Голоті та Ю. Гоменка. Співав дует І. Стадник і Т. Сима. Після відслуження похоронних обрядів тління останки покійної зложено до мокрому катафалку цвинтарю. Почесними трумноносцями були внуки: Михайло, Петро, Гаррі, Дік, Іван, Василь, Никола та Павло Білянські, а трумбу несли: Ю. Шумлій, Л. Побран, Дж. Лектон, Н. Побран, Б. Лектон, Дж. Клинчук і Т. Шумляк.

Після похорону відбувся поминальний обід, в часі якого промовляв о. Р. Гоменко, а п. Андрій Климчук від імені родини склав уклін подяку.

З нагоди похорону родина пожертвала 60 долярів на покриття коштів виготовлення кліщі на ту пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійній Анастазії нехай пух буде їй земля.

UKRAINIAN CANADIAN ARCHIVES & MUSEUM
9543 - 110 Ave.
Edmonton, Alta.
T5H 1H3

➤ **Протягом минулих 3-ох місяців відійшло у вічність Пороз гадав", складена набуть із поліцистів, вбила в Брандон в ряді вбивств, що трапилися в Канаді, Манітоба, Саскатун, Едмонтон, Калгарі, Ванкувер та Торонто. Вбивця, який називає себе Пороз гадав, зізнався, що вбив 6 осіб, щоби помститися смерть двох поліцистів, яких вбили бандити.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Альберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Едмонтон, Альберта

ПОХОРОН БЛ. П. АНТОНА ЗАВАЛЕНЬ

бл. п. Антон Завалень

В п'ятницю, 8 лютого ц. р., в пополуднєвих годинах в Голоювому Шпиталі в Едмонтоні закінчив свое життя бл. п. Антін Завалень. Подженень перед смертю він прийняв святі Тайни та при готовився душевно до хвилини переходу з дочасності у вічність. А перехід цей не був легкий, бо повний терпінь і болю. Ці терпіння був тягі великі, що годі собі й уявити цього, важче і більш болюче. Треба сказати, що смерть покійному принесла розв'язання від болів, якій ніхто не міг облегшити.

Відійшов покійний до вічності на 75 році свого трудного життя. Народився він в рідній Україні, частинно у Франції, а від 1950 року тут в Канаді. Народив ся бл. п. Антін Завалень в родині Матвія й Еви з роду Мацко Завалень в селі Стежанина пов. Лісько на українській Гуцульщині. В родині цій і провів свое дитинство. 10 річним хлопцем вразі із братами Петром і Василем та сестрою Марією перекинув він всі страхіття першої світової війни та інвазії царської армії в Галичину.

По першій світовій війні покійний 15 літній 1928 р. оженився з Марією Юрчак В них народився син Михайло. Але батько недовго тішив свою родинку долею. В 1930 р. обставини заставили його їхати у Францію шукати кращого життя. Там працював на кожібнім заводі чекає чергових жертв, що давців до наступного сипу.

Список жертводавців
ц. 56 — 107

п-і А. Андрусяк, дочка пічерських героїв-борців за волю України, в 2-ту річницю смерти батька, ген. Андрія-Марка, 20 долярів; п. Н. Солован — 100 дол. (разом 500 дол.); п. Н. Солован — 100 дол. (разом 500 дол.);

інж. М. Бойко: архіп Провінційної Ради КУК і БУК, 50 дол.;

інж. М. Бойко: архіп Провінційної Ради КУК і БУК, 50 дол.; п. Стадник і п. Дума. Після відслуження похоронних обрядів тління останки покійної зложено до мокрому катафалку цвинтарю. Почесними трумноносцями були внуки: Михайло, Петро, Гаррі, Дік, Іван, Василь, Никола та Павло Білянські, а трумбу несли: Ю. Шумлій, Л. Побран, Дж. Лектон, Н. Побран, Б. Лектон, Дж. Клинчук і Т. Шумляк.

Після похорону відбувся поминальний обід, в часі якого промовляв о. Р. Гоменко, а п. Андрій Климчук від імені родини склав уклін подяку.

З нагоди похорону родина пожертвала 60 долярів на покриття коштів виготовлення кліщі на ту пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійній Анастазії нехай пух буде їй земля.

UKRAINIAN CANADIAN ARCHIVES & MUSEUM
9543 - 110 Ave.
Edmonton, Alta.
T5H 1H3

➤ **Протягом минулих 3-ох** місяців відійшло у вічність Пороз гадав", складена набуть із поліцистів, вбила в Брандон в ряді вбивств, що трапилися в Канаді, Манітоба, Саскатун, Едмонтон, Калгарі, Ванкувер та Торонто. Вбивця, який називає себе Пороз гадав, зізнався, що вбив 6 осіб, щоби помститися смерть двох поліцистів, яких вбили бандити.

ПОЇЗДКА ДО АРГЕНТИНИ

О. Кокіль

(Продовження)

Спізнений концерт в 20-річчя „Просвіти"

В суботу, 1-го грудня ми поїхали з П. Я. Тракалом до Ізидора-Касанова на концерт з нагоди 20-річчя „Просвіти". Концерт почався з „українською точністю", замість о год. 8.30 вечора аж о 10.30 вечора і від повідно довго протягся.

Перші виступали Бандуристи ім. Т. Шевченка, в яких співали жінки та чоловіки. Опісля виступали мішані сполучні аматорські з інших національних груп: португальці, аргентинці, хорвати та українці. Українці Степан Бандери виступав „Кріадзі". В перервах між виступами відбувалися привіти, в яких мав ще виступати хор Юрія Федури, але з причин технічних не могли довше залишатися, бо вранці ми мали їхати на „Веселку", де мало відбутися посвячення пам'ятників Євгена Коновальця та Степана Бандери.

Посвячення пам'ятників

Головна врочистість, посвячення пам'ятників провідників ОУН Євгена Коновальця та Степана Бандери відбувалася в неділю, 2-го грудня на просвітянській оселі „Веселка", де відбувався великий здвиг українців з обширною релігійно-національною програмою. То була одночасно велика маніфестація українців з цілої околиці.

Ми виїхали з дому в год. 8.15 ранку. Кромі мене їхали ще п-ні Трахало з дочкою Ірою та пані Бандури. Ми поїхали ще на Вільне — майже година їзди, — щоби забрати їхню матір Ольгу Бандурову, й тоді щойно поїхали на „Веселку".

В год. 10.30 відслужив Преосв. Ігнат Авдрій (Саскатун) в співслужі о. Р. Рашкевича. Чи був при Богослуженні сповненому престолі Архиєрейську св. Літургію, на яку члени молодечих організацій прибули в однострої, не знаю, бо я був в церкві, а опісля відбувалися врочистості з участю молоді, яка виступила в однострої. Є. Коновальця та Степана Бандери, які були в цивілі, вже давніше поставлено на м'ятники Командирові УПА Тарасові Шухевичеві-Чупринці і голові УГВР Осипові Зі Симоної Петлюрі, полк. Євгенові Коновальцеві та провідникові ОУН Степанові Бандері, як головним провідникам визволення нації змагань нашого народу.

Мене призначено від імені Канади до почесних ко-

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
ІВАН ДОРОСЕВИЧ
ASTRO TRAVEL SERVICE
10211 - 97 St., Edmonton, Alta. T5J 0L5 Tel.: 423-2351
— **Полагоджує всі справи зі спровадженням рідні з України й інших країн Східної Європи.**
— **Продає квитки на всі лінійкові, корабельні й автобусові лінії світу.**
— **Нотаріально завірює всі потрібні документи.**

На коляду прислали до „УВістей"

$25.00: Сентрал Альберта Міт. Едмонтон;

по $10.00: Д. Шульган, Г. і М. Якимечко, Ю. Ковзяк, о. А. Хомяк, п-ні С. Скрипинець, п-ні А. Вайрак, В. Левицький, Г. Самочинський, М. Бігун, Редвей, Алта., п-і Г. Боцюрків ,Калгарі, Алта., Сестри Служебниці, Монредж, Алта., М. Гриневич, Келовна, Бр. К., О. Лесів, Берквін, Бр. К., п-і Ю. Вишнівська, Ванкувер, Бр. К. Сподівані, Сліделл, Алта., п-і М. Газрилюк, Бовінвайл, Алта.;

$9.75: Ю. Кузмелюк, Ошава, Онт.;

$8.00: П. Колінцір, Саскатун, Саск.;

по $5.00: Ф. Бурдяк, Ст. Альберт, Н. Кошур, п-і Т. Стасюк, Едмонтон, М. Грушецкі, С. Коваль, п-і Н. Багріновська, М. Віснович, п-і А. Прийма, М. Гуцал, всі з Едмонтону, д-р М. М. Мінктин, Ричмонд, Бр.К., п-і К. Шимко, Берфорд, Алта., п-і Ю. Ковальчук, К. Сподарик, Сліделл, Алта., п-і М. Газрилюк, Бовінвайл, Алта.;

$9.75: Ю. Кузмелюк, Ошава, Онт.;

$8.00: П. Колінцір, Саскатун, Саск.;

по $5.00: Ф. Бурдяк, Ст. Альберт, Н. Кошур, п-і Т. Стасюк, Едмонтон, М. Грушецкі, С. Коваль, п-і Н. Багріновська, М. Віснович, п-і А. Прийма, М. Гуцал, всі з Едмонтону, д-р М. М. Мінктин, Ричмонд, Бр.К., п-і К. Шимко, Берфорд, Алта., п-і Ю. Ковальчук, К. Сподарик, Сліделл, Алта., п-і М. Газрилюк, Бовінвайл, Алта., п-і Ю. Вишнівська, Ванкувер, Бр. К., п-і Ф. Томішька, Ричмонд, Бр.К., С. Покобінний, Брукс, Саск., П. Гриценко, Белленд, Онт., п-і С. Бутковська, Торгилд, Алта., п-і С. Рудюком, Кічнер, Онт., В. Ковальчук, Ліндсей, Онт., Л. Лучко, Ліндсей, Онт., Евгревіл, Алта., П. Паськів, Філін Флон, Ман., С. Камінський, Капускасінг, Онт., Н. Гунчак, Борден, Саск., І. Ярем, Джерлтон, Онт., П. Климок, Чіпмен, Алта., п-і І. Вільчинська, Едмонтон, Алта., п-і Ю. Ковальчук, Ліндсей, Онт., І. Шпілка, Геффорд, Саск., С. Українець, Вермон, Бр.К., Н. Катамай, Принс Альберт, Саск., С. Полішук, Вінніпег, Ман., І. Юристовський, Вермільйон, Алта., М. Елкін, Принс Альберт, Саск., п-і Ю. Ковальчук, Ліндсей, Онт., Сескатун, Саск., М. Крисчинський, Ст. Катерине, Онт., М. Чугайовський, Саскатун, Саск., П. Паїш, Спірит Ривер, Алта., п-і М. Климчук, Порт Бастафорд, Саск., п-і Ю. Ковальчук, Ліндсей, Онт., Ст. Альберт, Алта., М. Івасюк, Вермільйон, Алта., К. Шевернюга, Канора, Саск., В. П. Левицький, Мирнам, Алта., п-і С. Пристай, Гядсон Бей, Саск., Р. Вігун, Гренд Прері, Алта., А. Тимчишин, Ролстон, Саск., В. Сомик, Белла, Алта., Ф. Хруш, Атабаска, Алта., З. Садовський, Рідкайна, Саск., Т. Кеклек, Гибкис, Алта., М. Шибунка, Мирнам, Алта., І. Фірманюк, Калгарі, Алта., о. А. Пакош, Вінніпег, Ман.;

$4.00: Ф. Саралук, Гай Левел, Алта.;

по $3.00: п-і М. Павлеєса, п-і О. Юркович, обі з Едмонтону, п-і І. П. Богославяк, Едсон, Алта., М. А. Шікорський, Аделаїда, Саск., А. Кишка, Верюн, Бр.К., Т. Вільчук, Геффорд, Саск., А. Повятюк, Торбей, Алта., І. Диксон, Сск. Алта., В. Кашуба, Ст. Пол, Алта., п-і П. Буликовська, Торонто, Онт., В. Дякура, Тандер Бей, Онт.;

по $2.00: Р. Березовський, о. Т. Василів, Г. П. Яцишин, п-і А. Оверко, всі з Едмонтону, В. Татарин, Вадина, Саск., М. Гринцуль, Бойл, Алта., Т. Іванюк, Калворт, Саск., П. І. М. Васільків, Карвел, Алта., п-і К. Івасюк, Новий Вестмінстер, Бр.К., п-і М. Гайдук, Принс Альберт, Саск., П. Шикула, Торгилд, Алта., В. Стойко, Вермільйон, Алта., Д. Мороз, Вазикуер, Бр.К., Н. Фесяк, Смарборо, Онт., О. Пшик, Гледзон, Алта., п-і Н. Ємчишин, Ст. Альберт, Алта., М. Мартинюк, Алта., П. Панікляк, Редвагер, Алта., п-і А. Обуховський, Ст. Онт., В. Шостак, Смокі Лейк, Алта., п-і К. Н. Бідвел, Елфрос, Саск., П. Полок, Портедж Ла Прері, Ман., А. Побран, Геффорд, Саск., п-і П. Кіт, Менівіл, Алта., Т. Судник, Ст. Пол, Алта., Д. Цимбалюк, Бетгерст, Алта., Ф. Гучковський, Саскатун, Саск., п-і А. Побран, Саскатун, Саск., п-і М. Свяєнька, Вермільйон, Алта., В. Прокопів, Ст. Альта., М. Рудик, Кіркилед Лейк, Онт., М. Д. Котовський, Сомерсет, Сасс., П. Чомяк, Принс Альберт, Саск., І. Стечишевий, Кемроз, Алта.;

по $1.00: О. Стецик, Едмонтон, п-і П. Ясків, Гренд Прері, Алта., І. Бетрик, Томаткак, Алта., П. і М. Зарій, Еберділ, Саск., І. Гребешка, Н. Д. Фірманюк, Плезард, Алта., п-і А. Король, Саскатун, Саск., П. Грабець, Голден, Алта., П. Криса, Мондер, Алта., п-і К. Будзіньська, Мондер, Алта., п-і М. Крочак, Йорктон, Саск.

(продовження буде)

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

В першу годівчу річницю смерти

бл. п. д-ра Василя ІВАНЦІВ

буде відслужена заупокійна сл. Літургія в неділю, 23-го березня в год. 12:15 пополудні, в катедральній церкві св. Йосафата.

Про участь у Службі Божій та молитви
просить
дружина Параскева,

Діймося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в вівторок, 4-го березня на 52-ому році життя, ненадійно відійшов у вічність п. Едмонтині наш найдорожчий син, брат, швагер і шуряк

бл. п. Роман ЩЕБИЛОК

народженя в Денисові на Тернопільщині в Україні.

Похорон відбувся в суботу, 8-го березня, 1980 з катедральної церкви св. Йосафата на цвинтар св. Михайла в Едмонтоні.

Залишені в глибокому смутку:

батько Михайло,
сестра Оля Небожук з чоловіком Богданом
та дітьми Христиною, Оксаною, Орестом,
Андріяном і Андрійком.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ СОБІ „ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА"?

1

В неділю, 30-го березня 1980 р. відбудеться в залі філії Українського Національного Об'єднання (УНО, при 10629 - 98 вул.) в Едмонтоні чергова зустріч українського громадянства з проф. Володимиром Кубійовичем - головним редактором „Енциклопедії Українознавства" і д-ром Атанасом Фіголем, фінансовим референтом. З-часом мотор Дніпрових шедринів пожертвами довкінчити два останні томи „Енциклопедії Українознавства", дев'ятий і десятий. Дотепер появились: три томи статтевої „ЕУ-1", сім томів галузної „ЕУ-2" і два томи ілюмонтової „АЕУ-1". Видання ще годомовної „АЕУ-1" співпрацював Український Народний Союз у Нью-Джерзі, Нью Йорк США і вона появилась в друкарні в університеті в Торонті.

Яка різниця між статтевою і галузною „Енциклопедією Українознавства"? Вівось матерія статтевої „ЕУ-1" оприлюднай за тематикою: загальна частина, фізична географія і природа України, населення України, етнографія, мова, археологія, історія України, Церква, право, культура, література, наука освіта, відовження, видавництва і преса, мистецтво, театр, музика, бібліотеки, архіви, музеї, народне господарство, суспільство, військо тощо. Галузова ж „ЕУ-2" оприлюдняла за абетковою, у військових томах від букви „А" до „Тимковський", козацько-старшинський рід; отже з дев'ятого і десятого томів буде появлятись матерія від „Ти" на дальші букви: Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю. Я та доповнення до вже надрукованих тобів.

Історія Енциклопедій та їх значення.

Енциклопедія — це слово грецьке й означає збірник, книгу знання з усіх ділянок або тільки однієї ділянки: науки історії, хемії, кібернетики тощо, в абетковому або тематичному порядку. В першому випадку говоримо про енциклопедію загальну, в другому про енциклопедію спеціяльну. Першою і єдиною досі українською енциклопедією, що охоплює сущільність знання з усіх ділянок, є **„Українська Загальна Енциклопедія"** в трьох томах, видана у Львові в роках 1930-35, за редакцією голови Наукового Товариства ім. Шевченка проф. д-ра Івана Раковського.

Нині вже нема ніодного культурного народу в світі без своєї енциклопедії. Велики державні народи (американці, англійці, німці, французи, італійці, еспанці, португальці) мають і загальні енциклопедії і спеціяльні з різних ділянок знання. Енциклопедії мали вже старинні греки зніше римляни й араби, і ще стоаітті до Христа. В Римі і в Китайці, за тогодом японці прибільно два тисячі років тому.

До 16-го віку енциклопедії в Західній Європі були писані латинською мовою, що була тяк мовою наукова на по університетах і мовою дипломатів аж до французької революції в XVIII ст. З винаходом друку й поширенням реформації народів нова знайшла доступ до енциклопедії; на яку спершу переважно і видано друком ся. Писмо. Дуже часто енциклопедії появлялись друком під назвою лексиконів, але навіть найкращий словник не є енциклопедією тоді, як енциклопедія, без огляду на її назву, залишається завжди енциклопедією.

Першою великою енциклопедією в сучасному розумінні була 64-томовий великий німецький універсальний лексикон з усіх ділянок знання і мистецтва (1732-50), виданий в Лейпцигу Йогана Гайнріха Цедлера, другою французька енциклопедія Дідро, Д Аламберта, Вольтера (1751-1765), третьою „Енциклопедія Британіка" (1768-1771) в трьох томах, що появлялась частями дотепер, що деякий час. Перестріно в 30-ох томах появляється не тільки велика „Енциклопедія Британіка", але й інші світові енциклопедії. Французька енциклопедія мала вперше самостійний критичний характер і дуже сильно зазначила вплив в історії європейської культури. Але світову славу здобув і стає зразком цього роду енциклопедизм „Французької енциклопедії" Дідро Брокгауза і Ефрона, видану в Петербурзі (1890-1906). Для якого стали ті на українські теми написали здебільшого українські вчені: І. Франко (великий огляд українського змісту), М. Сумцов — (про Т. Шевченка), дані М. Василенко, І. Лучицький, Н. Наумейко, П. Житецький та інші, а в „Енциклопедичному Словарі-і" Гранат-а (виданий його Російський Біографічний Інститут Гранат, 1895 р.) статті М. Василенка, Б. Грінчека та інших.

В роках 1914-1916 появилась у Петербурзі російською мовою українознавча енциклопедія п.н. „Український народ в его прошлом и настоящем". Редактор-видавець М. Грушевського, Ф. Вовка, Ф. Корша, А. Кримського, М. Туган-Барановського, О. Шахматова, С. Ольденбурга. Ім. Драгоманів у справі музикою географічному лексиконі Е. Реклю, О. Огоновського, в „Загальна енциклопедія знанія й мистецтво" вид. Ерш і Грубер в нім. мові.

1885 р. в польських енциклопедіях „Загальна Енциклопедія (1860 — 1868) і Польської Академії Наук у Кракові — „Польська Енциклопедія" появилась багато матеріяду про Україну (майже цілий Ві том), що його зве Загуєва проф. д-р Васіль Сімович. З повазою „Українська енциклопедія" (Енциклопедії" у Львові негайно оголошено в Харков, тодішній столиці Сов. України, „Радянська Енциклопедія" (УРЕ) в 20-ох томах. Головним редактором був сам М. Скрипник. Його заступником М. Бедан, а серед редакторів відділів були, між іншими, проф. С. Русинівський, д-р Ю. Бачинський і притягнено до праці видатні наукові сили. Перший том був підготовлений до друку вже наприкінці 1933 р., в 1934 р. був готовий вже другий і зажінчувався третій том. Але саме тоді прийшов розгром української наукової і культурної верхівки, інтелігенції, зорганізованої Москвою голод в Україні і вже в листопаді 1934 р. видавництво „УРЕ" було ліквідовано, редакторів знищено, або заслано на Соловки. В 1939 р. появився у Львові другою перший зошит заплянованої „Української Сільсько-Господарської Енциклопедії", за редакцією дра Евгена Храпливого, але її світова війна не приннила її дальше видання.

Українознавчий матеріял в енциклопедіях російською мовою („Большая Советская Енциклопедия" (її видання 66 томів, у роках 1926-1947), друге видання 50 томів у роках 1950-58), „Малая Советская Енциклопедия" (її видання 10 томів в роках 1928-31, друге видання 8 томів, 1933-41) і „Литературная Энциклопедия" подають у світлі національної політики Москви супроти України з промовчуванням і навіть фальшування багатьох подій. Така ж саме лінія проведена в „Українській Радянській Енциклопедії" (УРЕ), що появилась у Києві як відповідь на видання „Енциклопедії Українознавства" (ЕУ-1 й ЕУ-2) в Мюнхені і в Сарселлі (перше видання УРЕ 17 томів в роках 1960-65, друге видання від 1977 р.). Крім того появилось також кілька інших енциклопедій в Києві: Історична Сільсько-Господарська і Кібернетики.

Ось так повна „Енциклопедії Українознавства", статтевій і галузевій, під загальною редакцією проф. В. Кубійовича й співпраці українських учених у вільному світі, вже відограє велетенську ролю. Вона бо стала джерелом правдивої інформації про Україну, уж раїнську націю, її високу культуру, мистецтво, духовне життя та героїчну боротьбу за свобідне життя в самостійній, соборній Україні. Чи вона стала настільною книгою українському родині у Канаді і в вільному світі? Пор це в наступних статтях.

Джерела: Українська Загальна Енциклопедія, Львів — том І.

Енциклопедія Українознавства (ЕУ-1, том І і ЕУ-2, том ІІ).

М. Радзимовичу: Історія Української літератури, Детройт, 1955, т. І. „Енциклопедія Британіка", 1943-73, т. VI.

КОНЦЕРТ З НАГОДИ РОКУ ДИТИНИ

В САСКАТУНІ

Загальном Комітету України-Канади у місті Саскатун відбувався концерт з нагоди Року Дитини. Концерт відбувся 2-го грудня 1979 р. рано в неділю о 3-тій полудні в домі Молоді при катедрі св. Юрія в Саскатуні, Саск. Концерт відкрила голова відділу Комітету України-Канади пані Маруся Бойчук вступним словом, потім слідувала Сценка для дітей Лісі Українки-Шкіро „Ведмежині". Сценку підготовала пані Дарія Шараневич.

Дівці особи: Мамі — Ірина Поповин, Оксана — Данка Андрусяк, Дмитрик — Тарас Кочковський, Лялька — В. Гумен, Козак — Тома Габрух, Юрчик — Я. Грицюк, Галя — Р. Шараневич, Бабуся — Л. Вівчар.

Потім слідував реферат, котрий виголосила пані Христина Пастецюк голова дитячого садочка Саскачеванської Університету, як також директорка при Провінційній Раді Комітету України Канади Саскачеванської провінції. Реферат був знамені по опрацьований.

В концерті взяло участь чотири садочки а саме:

Св. Георгія — Конкольна, Н. Білинська, Ст. Едвард — учителька М. Голик, Школа ім. Тараса Шевченка — учителька Л. Мисайло і Ю. Гарбуз, Школа Трійці — учителька А. Мисайло, Різдв. Школи і молодечі хори: Всіх Святих — диригентка Ліда Кононенко; Школа при катедрі св. Юрія — диригентка Сестра Діяніти; Преєвятої Трійці — диригентка О. Вівчар; Школа при церкві Святих Петра і Павла — диригентка А. Дудар і Сестра Лаврентія.

Молодечий Хор при катедрі Св. Юрія відомав дві пісні: „Мороз Олександр" і „Дід Мороз". Диригентка молодечих хорів Ліда Кононенко.

Сольоспів відспівала пані Христина Пастецюк при фортепіяні піяніст нашого Саскатуну по професії учитель п. п. Павло Гненний.

Дві пісні „Вирости ти сі ну" і „Жоржина" відспівали три сестри Камінських: Одарка, Аделя і Соня. Тріо сестер Камінських виступає на всіх імпрезах, що відбуваються у Саскатуні під час року. В концерті взяло участь около 150-те до дітей зали була переповнена, вже давно був такий концерт, щоб було понад 600 осіб публики.

На сцені сценою видів великий напис: „Діти скарб народу", котрий підготови пані Анна Холод. В програмові комітеті взяли участь: Пані Анна Гнатюк, Михайліна Рибчинська, Анна Холод, Анна Михайлюк, А. Гумен і голова відділу Комітету Українок Канади п-і Маруся Бойчук.

На програмі видів написи: „Наші діти цвіт народу" і „Жодна сила для Української Рада Комітету України Канади подала до відома що в цьому академічному році 1979-1980 роц дано стипендії за студії Українською мови на Саскачеванським університеті у Саскатун.

Стипендії одержали: Ренді Боднарик, Дарусь Стефанишин, Василь Рибалка, Анна М. Нелсон, Бренда Боднарюк, Теодор Мацик, Леся Марущак, Соня Камінська, Данило Габрух, Тарас Лабачу, Бренда Стефанишин, Анна Буряник і Лідія Полюхович. Висловлено признання всім студентам за науку української мови.

В Саскатуні відбуваються ще інші підприємства, в котрих бере участь відділ Комітету Українок Канади, а саме в „Конкурсі Писанок і Різьяки", що його тому п'ять років зорганізувала Рада Провінційного КУК. Відділ Комітету Українок Канади співпрацює також танцювальною школою „Рушник", котрий бере участь около двісті дітей. Курси відбуваються щосереди в чотирьох українських закладах: Дім Молоді, Церква Святої Трійці, в домі УНО і в Українському Клюбі „Дніпро". Відділ кожного року відсвяткує Свято Героїв. Свято-тради рок свято, де героїв виступав гість з Англії тенор Володимир Лишик, котрий звелічав своєю пісенею і бандурою кожного Героїв. Жіночий відділ допомагає всім українським організаціям у переведені різних національних свят.

З фінансових допомог скористали у 1979-тому році: на заохочення року танцювальної школи, танцювальний гурток „Рушник" дала стипендію для одного студента, дар з нагоди року Української дитини, також дар для Церкви Святої Трійці на бомба за волю України Валентина Мороза, на літні табори у Пайк Лейку; Словоруки для концерту Канадійського Університету в Саскатуні на помнік українським дітям у Бразилії та на фонд п'ять сот.

Організовано дітей котрі репрезентували українців під час літніх змагань, що відбулись у Саскатуні, на конкурсі української ноші та виголосила українській і полтавський стрій.

У місці червні 1979 року відбулись загальні збори відділу Комітету Українок Канади і на них вибрано слідуючому управу на 1979 -1980 р.; голова — Маруся Бойчук — ОЖ ЛВУ; 1 заст. Ярослава Грабовий — ОЖ ЛВУ, 2 заст. Анна Холод — СУК, 3 заст. Ольга Конопка — ОЧК, 4 заст. Єлисавета Вербицька — ЛЮК, рекордова секретарка — Пан ліна Васарад — ОЖ ЛВУ, кореспондентка секр. — Анна Гнатюк — ОЖК, скарбничка Анна Пашин — СУК, контролю управи: Катерина Сабала — ОЖ ЛВУ, Анна Дорош СУК, Агафія Пашук СУК, Михайліна Рибчинська — ЛЮК, Стефанія Погоре тька ОУК, Альга Фещук — ЛЮК, Ярослава Вігінс ЛУЖК, Анна Михайлюк СУК.

Подав М. Бойчук

З країни каторжних таборів

У дереві яке прийшло з СССР до одної німецької фірми Ґетінґен, робітники вайшли листа написаного двома вязнями — українцем Володимиром Михайленком, туркестанцем Ні самаддіном Хомеговим. Автори листа були засуджені до конштабору за те що, так як вони пишуть „мали відвагу думати про свободу, заступати власні погляди. і, особливо говорити і писати про свободу, право і самоуправління".

В листі, автори прирадують про жахливі обставини в карних таборах праці СССР. І перестерігають Заходи не давати себе обманювати урядом СССР. Згадана фабрика палітр виконується у місцевості Гомель-Орша. А концентраційний табір вязкдала прибув лист разом з деревом є у Красноярську.

* * *

До Івано-Франківська на два-три місяці привозили з конштабору Михайла Слободина. З друкованою побічною дали. Прийшов цей пойдаки невідома. 43-літній Михайло Слободин, бувший старший лейтенант міліції, був засуджений 15-го липня 1975 р. на 11 років увязнення і три роки заслання. Його оскаржували за створення підпільної організації „Союз" якої цілю була боротися за визволення України. Слободин пере бував тепер у Пермському таборі ч. 36. У його є жінка і двоє синів.

○

► **Албертський міністер фі** нансів Л. Гайдман проголосив, що з днем 31-го грудня 1979 р. Албертський фонд спадщини має 5.0 мільярдів доларів ; на зріст фонду причинилися прибутки із відсотків від інвестицій в сумі 93 мільйони доларів та прибутків із продажу природних багатств в сумі 342 мільйони доларів.

Ваша картка Албертської Здоровної Асекурації повинна йти в Вами, денебудь Ви йдете. І вона повинна мати всі найновіші дані й інформації, потрібні для запевнення скорого й успішного поладнання Вашої скарги.

Подивіться сьогодні на свою картку і якщо вона не є правильна, лише виповніть понижчий кулон і вишліть до:

ALBERTA HEALTH CARE INSURANCE PLAN

Якщо змінилася Ваша адреса або Ваших рідних, виповніть цей кулон і вишліть до:
ALBERTA HEALTH CARE INSURANCE PLAN
BOX 1360, EDMONTON, ALBERTA T5J 2N3

NAME

REGISTRATION NO.

TELEPHONE NO. HOME BUSINESS

SOCIAL INSURANCE NO.

НОВА АДРЕСА UN

APT. /STREET OR BOX NUMBER

CITY OR TOWN

PROVINCE POSTAL CODE

EFFECTIVE DATE DAY MONTH YEAR

ЗМІНИ РІДНИХ:

☐ ADD ☐ DELETE REASON

GIVEN NAME AND INITIALS

SEX DATE OF BIRTH

M or F DAY MONTH YEAR

DEPENDANT'S REGISTRATION NUMBER

Alberta HOSPITALS AND MEDICAL CARE HEALTH CARE INSURANCE PLAN

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку до втраті дорогої особи в родині, приятелі чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і вичільною обслугою в похоронництві, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

PARK MEMORIAL Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville Phone: 632-2011 — Edmonton Phone: 895-2187
Smoky Lake Phone: 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills — Innisfree

Я. СМОЛИК — керівник
Б. ГРЕШУК — заст. керівника

Ще один український „неповоротець"

27-го грудня м.р. звернувся до французького міністра внутрішніх справ совєтської делегації в Ю-

Дрібні Оголошення

● ДО ВИНАЙМУ мешкання („світ") з трьох кімнат в середмісті Едмонтону. За дальшими інформаціями телефонуйте на ч.: 424-6915

● ДО ВИНАЙМУ 3- або 4-кімнатне мешкання при 9617 - 108 авеню.

● ВЖЕ МОЖНА ДІСТАТИ цінних насіння трав на 1980 р. За ціною фабрики, конюшину та травами звертайтеся до:
HANNAS SEEDS LIMITED, Lacombe, Alberta
Phone: (403) 782-6671
або представника ГАННАС СІДС у Вашій околиці.

● **ALFALFLA, CANADA No. 2 seed,** lot 1344 (B. Smied property) stored at Hannas Seeds Limited, Lacombe Alberta. Phone: (403) 782-6671 Subject to seed unsold.

New Life Physical Therapy Clinic
David M. Yawrenko D.C., C.PH.T.
Сертифікований фізичний терапіст
(SHIATSU JAPANESE ACUPRESSURE) ETC.
9618 - 142 вулиця, Едмонтон — Тел.: 454-5052

ДОЗВОЛЬТЕ НАМ ОПРАЦЮВАТИ ВАШ ПОДАТОК...
AL-PHA INCOME TAX & ACCOUNTING SERVICES LTD.
Ми пропонуємо повні услуги в веденні конт та виготовленні податкових звітів для:
Sir William Place — 8838 - 85 Street — Ph.: 466-8006 або 466-8008
● Приватних корпорацій
● Є орадинками в особистих та бизнесових справах.
● Окремих осіб
● Фармів
● Малих підприємств
8235 - 118 Avenue Phone: 477-7006

Важке життя кол. совєтського в'язня

На Захід передається відпис листа кол. довголітнього в'язня совєтських каторжних таборів д-ра Володимира Горбового, що живе тепер на передмісті міста Долини Оболонію, в Івано-Франківській області, що його він вислав до президента Д. Брежнєва та до першого секретаря ЦК комуністичної партії України В. Щербицького.

Д-р В. Горбовий, родом з Долини, закінчив право на Карловому університеті в Празі. В часі другої світової війни був завершував німецьким гестапом й сидів майже рік в німецькій тюрмі Моятелюві у Градкові, разом із іншими арештованими членами ОУН. Під кінець війни він працював в українському підпіллі, а відтак виїхав до Праги, де був правним дорадником міністерства земель-

В Польщі судять шпигунів

Польська поліція арештувала 35-річну польську секретарку в ОН у Нью Йорку Аліцію Весолковську під замітом ведення шпигунства на користь неназвано чужої держави.

На таємному судовому процесі Весолковську засу-

Поранені совєтські вояки з Афганістану в Німеччині

Уряд СССР досі не про голосив, які втрати понесли совєтські вояки в боях із афганістанськими повстанцями, але загально обчислюють втрати на кількатисяч воїків. Командування совєтських військ не хоче жовати вбитих совєтських воїків у Афганістані, бо боїться, що афганістанці можуть безсчетних трупах, але спалює їх і відсилає попіл у окремих коробках до СССР. Натомість поранених совєтських воїків відсилають до шпиталів у Східній Німеччині, щоби не розбурхувати совєтської публічної опінії, бо в СССР дисидентів вже перевели кілька протестів проти війни в Афганістані.

В міжчасі в Афганістані ведуться й далі завзяті бої з повстанцями, які нападають на мешкі групи совєтських воїків і їх нищать. Зокрема в східній частині Афганістану повстанці часті скільні, що совєтські воїки держаються лише голових доріг й не запускають ся в глибину гористої околиці, де партизани вважаються безпечно. Загальне настановлення повстанців до совєтських воїків є дуже ворожне. Навіть коли перелівої афганістанської армії с наставлені ворожо до совєтських військ й афганістанців майже не кажуть уже до боротьби з партизанами, бо вони дуже скоро переходять до партизан. Про ворожо настановлення загалу афганістанського населення до совєтських воїків свідчить факт, що деякі афганістанці запрошують совєтських воїків до себе в гостину й відтак убивають їх.

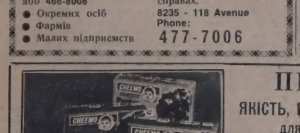

ПИРОГИ
ЯКІСТЬ, ЕКОНОМІЯ, ВИГОДА для цілої родини
НОВА РОДИННА ПАЧКА
Heritage Foods Ltd.
Edmonton, Alberta

ВЛАСНИКІВ ДОМІВ ДУЖЕ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ
Кошториси даром — з фабрики до Вас
Робітня: 453-2162 — 455-5663
WESTERN WINDOWS LTD.
Алюмінійові вікна — двері до патіо — цілюбо запечатані
◄ ВІДНОВИ ● НАПРАВИ ►
Phone: 453-2162; 455-5663
14511 - 118 Avenue
Edmonton, Alberta
В. Мусійовський
Phone 276-7514
4516 - 14 Street N.E.,
Calgary, Alberta

Українські демонстрації під час Олімпіяди....

(закінчення з стор. 1.)

в англійській, українській та російській мовах, які мали свій різний специфічний зміст, були роздані членами ОУФВ в стадіонах, в пресовому центрі, на головних вулицях, у всіх адміністративних та спортових центрах і на автобусах, які везли туристів і спортсменів на всі пункти зимових змагань.

АКЦІЇ В СТАДІОНАХ

Акції в стадіонах були переведені групами 4 до 6 демонстрантів, які звертали на себе велику і приязльну увагу, особливо під час гокейових змагань між збірними Канади, США та СССР. В напруженій атмосфері цих змагань українські демонстранти прикрашували стадіон українськими прапорами, роздаючи інформаційну літературу присутнім (включно „с ветчинкам"), скандували гасла „Свобода Україні", що навіть підхоплювали сотні глядачів. Виявили „совєтчиків" „шайбу" — „шайбу", публіка заглушувала своїм „нет, нет совєт". „Совєтчики" на це реагували протестами дерли легочки, тощо. В одному моменті українські демонстранти розгорнули біля воріт совєтської команди великий полот на якому транспарент з написом „Україна 1920 — Афганістан 1980. Бойкотуйте Олімпіяду в Москві". На протест „совєтчиків" на спричинило інцидент з поліцією, яка видерла українським транспарент. Поліція після того повернула транспарент, заявляючи, що симпатизує з українськими але мусіла виконувати доручення. Під час тих акцій прикріплювали плакати, якрізь прихильно до акцій українських демонстрантів.

Українська присутність була навіна і на відкритому повітрі під час змагань лижників на лижах. Відкритий стадіон був прикрашений довжелезними синьожовтими прапорами, що якими оформлювалися демонстранти з велик и м и транспарантами та скандували „Свобода Україні".

ДЕМОНСТРАЦІЇ ТА „СИДЯЧИЙ СТРАЙК"

В останні три дні олімпійських ігрищ молодь з ОУФВ становила 20 осіб які перевели ряд паралельних акцій в різних пунктах, включно з головною квартирою міжнародного Олімпійського Комітету (МОК) у Лейк Плесід Ресорт Готель та численного квартирою совєтської делегації. В суботу, 23 лютого група з десяти демонстрантів засіла в канцелярії голови МОК, лорда Кілдін, в якого мотоду зустрітися з ним, щоб виявити причини якими бойкоту олімпіяди в Москві. Вагато членів олімпійських делегацій були

збентежені „сидячим страйком", старалися переконувати демонстрантів покинути готель та входили в дискусію з ними, при чому приймали всі інформаційні матеріяли роздавані українцями. „Окупацію" кан целярії МОК-у припинила поява поліції.

Цього ж дня, друга група перевела двогодинну демонстрацію і похід, який, мабуть, звернув на себе най більше уваги, бо це відбувалося перед головним олімпійським центром та на головній вулиці Лейк Плесіду. Великий чорний вел мідь з червоною зіркою на чолі і серпом і молотом на грудях та з рушницею в передніх лапах віз на лашку ру дівчину з зав'язаними у стами, яка несла в руках української прапор. З ним ішла молодь з транспарентами і летючками. Ведмідь символізував не лише Москву, а також „мишу" ведмедя який має бути офіційним маскотом олімпіяди в Москві і якого вже продавали у Лейк Плесіді. Коли демонстранти зайшли до кількох крамниць де продавали „мишу" та ви яснили мету протесту, власники крамниць погодилися забрати російські маскоти з виставових вікон і з полиць. Подібна прихильна реакція була з боку туристичної маси туристів і спортсменів, які тисячними до демонстрантів прилиповичи на якийсь час увесь рух на головній вулиці Лейк Плесіду.

Ще інша група, виявивши де замешкали члени совєтського олімпійського комітету в комплексі Лейк Плесід Ресорт ,стояли при дорозі до „катеджів" та роздавали летючки, при чому прийшло до кількох сутичок з совєтськими делегатами. Вночі 23 на 24 лютого обплілено цю ж совєтську квартиру летючками в українській та російській мовах.

При всі акції розповсюджено в пресовому центрі повідомлення та пояснюючі матеріяли акредитованим від УЦІС журналістам.

Засоби масової комунікації (телебачення, преса, радіо) постійно звертали увагу на протестівні акції, мимо того що мабуть була таки неофіційна цензура цих подій на північноамериканській континенті, щоби витворювати спокійну сферу спокою" і дружби на годи" під час олімпіяди — згідно з напруженістю на ставовою Міжнародного Олімпійського Комітету з лордом Кілланом на чолі.

► Сиріткі злодії зумівся у непухомстях клімрову систему в великій кількості ящиці в Маямі, Флорида. Й забрали золоті та срібні речі вартости повад 8 мільйонів до ларя.

ЗМІНА АДРЕСИ

25 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації „Українських Вістей":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: .....
стара адреса: .....
.....
Ім'я і прізвище: .....
нова адреса: .....
.....
(Адресу писати по-англійськи)

Посилаю — на передплату „Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище .....
Адреса .....
.....
(Подати в англійській мові)

Річна передплата „УВ" – тільки $15.00

Д-р М. СТАРКО
B. Sc., M.D., F.R.C.S.(C)
Спеціяліст ухо, носа, горла та різного роду пухлини
Має честь повідомити про зміну числа телефону
424-6811
MARVIN STARKO
Professional Corporation
2150 — 10830 Jasper Avenue
Edmonton, Alberta

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ
Д-р Левко Г. Фарина
Окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta
Телефон: 422-6631
Екзамінує очі —
— Приписовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
Phone 422-1248
230 Tegler Bldg., Edmonton

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Бдґг.
101 Ст. і 102 Ave. Едмонтон
Тел.: 423-2121
В Форт Саскачевен кожної середи. Тел.: 998-4066

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ
Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10135 - 102 St., Edmonton
Ph. 422-3235

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13342 - 97 St., EDMONTON
Ph. 475-9011 — Res. 476-5627

Thomas Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
201 TEGLER BUILDING
10189 - 101 St. Edmonton
Phone: 423-2815

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4713
Certified Dental Mechanic

CENTRAL DENTURE CLINIC
Сертифікований дентистичний механік
НИКОЛА ТКАЧИК
626 — 10049 Дж. Авс.
Едмонтон, Альберта
Тел.: 423-4845

BEVERLY Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
4002 - 118 Avenue
EDMONTON, Alberta
Phone: 477-7868

BONNIE DOON DENTURE CLINIC
(Certified Dental Mechanic)
216 - BONNIE DOON SHOPPING CENTRE
EDMONTON
— 466-1544 —

THIBODEAU HEARING AID CENTRE
10246 - 102 вул. Едмонтон
ЦЕНТР ДЛЯ АПАРАТІВ ДЛЯ ТИХ, ЩО ЗЛЕ ЧУЮТЬ
* JOHN ROBERTS
(Спеціялісти для слухових апаратів)
Тел.: 424-5975
Повна обслуга і направа

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
E & H TRANSMISSION AUTO SERVICE
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4477

MITCHELL DRUGS
11826 - 103rd Street
Edmonton
Відкрита до 11 год. ночі
В ЦІЙ КРАМНИЦІ МОЖНА ДІСТАТИ ДІЄТЕТИЧНІ ХАРЧ!
ВІДКРИТА В НЕДІЛЮ